

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 122, ЧИСЛО 14, П'ЯТНИЦЯ, 3 КВІТНЯ 2015 РОКУ

1893

Vol. 122, No. 14, FRIDAY, APRIL 3, 2015

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Ще два кроки до нової України

Петро Часто

З огляду на гостросюжетні події останнього тижня, вже ніхто не може сказати, що в Україні нічого не діється. Ще й як діється! Щоправда, також ледве чи хтось може уточнити, що саме, бо загальна ситуація нагадує валізу з подвійним дном: зверху видно лише формальний бік справи, про глибинні, приховані змісти можна тільки здогадуватися і висувати версії.

Дві несподіванки, надзвичайно важливі за своїм значенням і суспільним резонансом, сталися в один день, 25 березня: зрезигнував післямайданний голова Дніпропетровської обласної державної адміністрації Ігор Коломойський – та майже легендарна, хоч усе ще не вповні розгадана особистість, котра за рік своєї державницької діяльності змусила усіх забути його належання до олігархії і бачити в ньому лише талановитого організатора самооборони Дніпропетровська від донецько-російської збройної агресії, фінансового спонсора декількох добровольчих батальйонів.

Друга подія – ще більш неочікувана: прямо під час засідання Кабінету міністрів до залі зайшла – мов грім серед ясного неба! – група правоохоронців і на очах буквально остовпілих членів уряду заарештувала Голову Державної служби з надзвичайних ситуацій Сергія Бочковського і його заступника Василя Стоєцького.

Як це все зрозуміти? Що насправді сталося?

(Закінчення на стор. 23)

Друзі України прийшли до Білого Дому

Учасники акції біля Білого Дому у Вашингтоні. (Фото: Левко Хмельковський)

Левко Хмельковський

ВАШІНГТОН. – 26 березня в столиці США біля Білого Дому відбулася велелюдна демонстрація з вимогою до Президента США Барака Обами надати Україні смертоносну зброю, щоб вона могла протистояти агресії Росії, очолюваної Володимиром Путіним.

На демонстрацію прибули українці з штатів Нью-Йорк, Нью-Джерсі, Пенсильванія, Конекти-

кат та інших, а також представники численних етнічних об'єднань у США. Кілька годин тривало віче, яким провадив директор Української Національної інформаційної служби (УНІС) Українського Конгресового Комітету Америки (УККА) Михайло Савків. Акцію організували УККА, його відділи в Нью-Йорку, Нью-Джерсі, Український Народний Союз, „Нова українська

(Закінчення на стор. 10)

Картка роботи Л. Денисенко.

Ми святкуємо Воскресіння Месії, Сина Божого!

Великоднє послання українських католицьких ієрархів у США

Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!

„І вони (жінки), вийшовши, втекли від гробу, бо жак і трепет огорнув їх, і нікому нічого не сказали, бо боялися” (Мк. 16:8).

Ми легко пригадуємо собі випадки, коли нам доводилося втікати зі страху перед чимось або кимось. Чому ми втікали? Іноді ми боялися отримати травму чи, можливо, боялися втратити контроль. Інколи нас лякав брак розуміння чогось.

Читаючи Євангеліє, в нас виникає здивування, коли ми довідуємося про найближчих друзів Христа, які також утікають зі страху. Коли Юда привів воїнів в Гетсиманський сад і зрадив свого Вчителя, учні кинулися втікати, рятуючи своє життя. Пізніше Петро, побоюючись подібної долі, тричі зрікся Ісуса. І, майже наприкінці Євангелія, після розп'яття, смерті і воскресіння Ісуса, саме жінки прийшли до гробниці рано вранці у першу Пасхальну неділю, і як ми спостерігаємо, втекли зі страху і здивування. Чому вони втікали? Чи вони

боялися за своє життя подібно, як Петро та інші учні?

Звичайно, ми повинні захоплюватися міцною вірою Марії Магдалини та інших жінок, які прийшли до гробу, в першу чергу, щоб намастити тіло Ісуса. Дивно, що вони не сумували через страшні події, які вони щойно пережили два дні раніше або через брак можливості здійснити свої наміри. Зрештою, як їм вдається пройти повз воїнів, які охороняли гробницю і хто допоміг їм відвалити великий камінь біля входу до гробу?

Однак, Бог, як нагороду за їхню віру, зняв усі перешкоди: воїни оніміли і ангел у вигляді молодого юнака, який сидів біля того місця, де Ісус був похований, чудесним способом відкотив камінь від входу до гробу. Він сказав їм, що Ісуса немає тут, що Він воскрес, і що він зустріне їх та своїх учнів в Галилеї. Проте, замість радісної відповіді на цю несподівану вістку, жінки, будучи охоплені страхом, швидко втекли від гробу.

Їхня реакція нас не дивує, адже, вони прийшли до гробу, щоб віддати останню шану своєму Вчителю, який помер жахливою смертю. Вони були приголо-

(Закінчення на стор. 19)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Візита французьких моряків

ОДЕСА. – 26 березня у порт Одеси прибув з візитою корабель Військово-морських Сил Франції „Ла Фаєтт“, обладнання якого робить його майже невловимим для радарів. Моряки і курсанти училищ з цікавістю розглядали його зенітно-ракетні комплекси, артилерійські установки, протичовновий вертоліт. На жаль, екскурсії для одеситів на фрегат були скасовані з метою безпеки. Візита тривала до 30 березня. Відбулися зустрічі командира корабля Ук Макари з посадином Одеси Генадієм Трухановим і Послом Франції в Україні Аленом Ремі, з командуванням Військово-морських Сил України, обмін досвідом з залогою фрегату України „Гетьман Сагайдачний“ з питань фахового підготування на військових кораблях двох держав та їхньої участі у бойових операціях. Французькі моряки провели зустріч з міні-футболу з кадетами Одеської морської академії з рахунком 9:2 на користь українців. (Сергій Горицький)

■ Обговорено резолюції ЮНЕСКО

КИЇВ. – 24 березня у Міністерстві закордонних справ України відбулося засідання Національної комісії України у справах ЮНЕСКО під головуванням заступника міністра, голови цієї комісії Сергія Кислиці. Обговорено виконання резолюцій ЮНЕСКО щодо ситуації в Автономній Республіці Крим, ухвалених минулого року на сесіях Виконавчої ради ЮНЕСКО, стан збереження українських об'єктів всесвітньої спадщини на тимчасово окупованій Росією території Криму та у Севастополі. (Прес-служба Міністерства закордонних справ)

■ Ліквідували фінансування терористів

ХАРКІВ. – 30 березня Служба безпеки України спільно з прокуратурою Харківської області ліквідувала канал фінансування терористичних організацій так званих „ДНР“ та „ЛНР“, організований провідником групи „Оплот“ Євгеном Жилиним. СБУ оголосила Є. Жилина у розшук. Фінансування здійснювалося через дві харківські комерційні структури. Гроші перераховувалися на адреси юридичних та фізичних осіб в Російській Федерації, готівку також нелегально перевозили через кордон України до Ростовської області, а звідти – ватажкам терористів. Спільників Є. Жилина було затримано під час спроби перевезення грошей через державний кордон України. Обсяг грошей, перерахованих через фіктивні фірми, за два роки становить понад 1 млрд. грн. (УНІАН)

■ Росія нарощує військо в Криму

МОСКВА. – Росія до кінця минулого року розгорнула в окупованому Криму повноцінне військово-угруповання з 96 з'єднань та частин і продовжує нарощування бойових можливостей. Про це заявив 30 березня Міністер оборони Росії Сергій Шойгу, який нагадав, що Президент Росії Володимир Путін наказав розгорнути в Криму „самодостатнє міжвидове угруповання військ, що здатне гарантовано захищати національні інтереси Росії на даному напрямку“. Тепер, за словами С. Шойгу, „належить визначити подальші напрямки діяльності з підвищення бойових можливостей створеного угруповання військ і підтримання його в постійній готовності до забезпечення безпеки Кримського федерального округу“. (УНІАН)

■ Слідчі шукають свідків

КИЇВ. – Міжнародна слідча група потребує розширення доказової бази щодо міжнародного розслідування катастрофи на Донбасі 17 липня 2014 року малайзійського „Боїнга-777“. Заяви свідків вже є, утім необхідно, аби люди, що мають інформацію про деталі катастрофи, ділились нею зі слідством. Про це заявили 30 березня голова Служби безпеки України Валентин Наливайченко та Генеральний прокурор України Віктор Шокін. Інформація про свідків триматиметься в таємниці, аби гарантувати безпеку людей, що сприяють слідству. Міжнародна слідча група до кінця 2015 року планує завершити розслідування обставин катастрофи. (Радіо „Свобода“)

ГЕОПОЛІТИЧНІ РЕАЛІЇ

Американсько-російські взаємини – стратегічна несумісність

Богдан Яременко, Олег Бєлокопос, Олександр Хара

„Сухопутна держава відрізняється від морської вже джерелом своїх ідеалів, а не матеріальними умовами і мобільністю“.

– Галфорд МакКіндер

Історія, що віддзеркалює сьогодення

Процес встановлення дипломатичних взаємин між Російською імперією та Сполученими Штатами Америки на початку XIX ст. став найдотепнішою ілюстрацією характеру стосунків між цими державами. Сенат США лише з третьої спроби погодив кандидатуру американського посланця до Росії. З першою дипломатичною місією до Санкт-Петербурга відрядили державного діяча, політика, адвоката, колишнього конгресмена, сина другого Президента США Джона Квінсі Адамса. Тим часом робота посланцем у Росії не була для цього американського дипломата вершиною кар'єри. Дж. К. Адамс пізніше став державним секретарем США в адміністрації Президента Джеймса Монро, здобув славу завдяки авторству „доктрини Монро“. Водночас для більшості американців Дж. К. Адамс відомий як шостий Президент США. Призначений, як це й годиться, в Росії без будь-яких звань перший російський посланець, Генеральний консул у Філадельфії та повірений у справах Андрей Дашков, хоча й походив з дворянської родини, яка брала свій початок з Великої орди, схоже, не надто вирізнявся з нескінченної когорти безіменних російських служак, не залишив помітного сліду в російській політиці, а дипломатичну кар'єру закінчив на посаді керуючого справами місії в Константинополі.

Згадана „доктрина Монро“ тривалий час упродовж XIX ст. визначала американський підхід до зовнішньої політики, зокрема європейських справ: відмова європейським потугам (на той час передовсім йшлося про Іспанію) у праві втручатися в справи американського континенту, а також дистанціювання від європейських чвар. Водночас чітка реалізація цієї доктрини дозволила Сполученим Штатам не лише зупинити російську колонізацію тихоокеанського узбережжя Північної Америки (на момент заснування дипломатичних взаємин між Росією та США російські володіння охоплювали не лише Аляску, — її поселення можна було надібати і на місці нинішньої Каліфорнії), а й поступово обмежити російський вплив, витіснити Росію з континенту та, зрештою, перенести „співробітництво“, а точніше — протистояння, в Євразію — на Далекий Схід.

У тому числі й завдяки активному втручання США було зупинене російське просування в Маньчжурії, а пізніше Російській імперії завдано удару в Порт-Артурі. Додати сюди результати „взаємодії“ США і Російської імперії, а потім СРСР у XX ст. в Європі, і можна дійти висновку, що 200-літня історія російсько-американських взаємин постійно зводиться до обмеження російської експансивності.

Втім, були й інші причини засадничого характеру, що не дозволяли двостороннім стосункам зміцнити і розквітнути. Адже мало що поєднувало, та й, чесно кажучи, і сьогодні поєднує, американську республіку, засновану на ідеях прав та свобод, віротерпимості, підприємницького й навіть авантюристського духу, з мілітаризованою, реакційною, ксенофобською і відсталою Росією.

Першою спробою судити європейських монархів-деспотів, і насамперед російського імператора, прийнято вважати „резолюцію Касса“, сенатора-демократа, яка виносилась на обговорення Конгресу США у далекому 1850 році. Відтоді суперечності ідейно-політичного характеру в російсько-американських взаєминах хоча періодично й затихають

та часом поступаються місцем спробам налагодити „прагматичні взаємини“ чи „перезавантаження“, проте в підсумку набувають щораз гострішого характеру.

„Закон Магнітського“ аж ніяк не виник на порожньому місці і, слід очікувати, не стане останнім свого роду маніфестом відданості США зовнішній політиці, заснованій на американських цінностях.

Між заморозками і потепліннями

Попри традиційно несприятливу громадську думку у США щодо самої суті російського самодержавства, Сполучені Штати ніколи не відмовлялися від можливості підтримати Росію. Зокрема для того, щоб подолати спільного ворога – Британську імперію, нацистську Німеччину, міжнародний тероризм, тощо. Виходячи з прагматичних міркувань, Сполучені Штати кілька разів сприяли технічній модернізації та оновленню Російської імперії.

У середині XIX ст. американські інженери доклалися до спорудження в Росії залізниці (саме завдяки американцям ширина російської та радянської залізничної колії відрізняється від європейської), запровадження телеграфу. Після поразки у Кримській війні США навіть переозброювали Росію.

На початку XX ст. до Радянської Росії полив потік американських товарів, а згодом – і концесіонери та підприємці, дехто навіть з ідеологічних міркувань. Так, у 1921-1927 роках Сполучені Штати обіймали друге місце після Німеччини за кількістю концесій, здебільшого у видобувній, металургійній та нафтовій промисловості. З 1925 року за технологіями та з обладнанням „Форда“ почали збирати трактори, а в 1932-му на побудованому у цією компанією Нижегородському автомобільному заводі (згодом — ГАЗ) почали випускати вантажівки.

Хоч у Вашингтоні не мали жодних ілюзій, що радянська система мало чим відрізнялася від нацистської Німеччини і такою ж самою мірою, як і вона, винна в розв'язанні найкривавішої бійні в Європі — як підписанням так званого пакту Молотова-Ріббентропа, так і загарбницькими кампаніями поділу Польщі та анексії частини території Фінляндії, — Франклін Рузвельт уже в перші дні німецького вторгнення на територію СРСР висловив готовність підтримати Москву. З критично важливих перших місяців війни Сполучені Штати розпочали постачання за програмою „ленд-ліс“ літаків (18.7 тис.), танків (6,300), автомобілів (470 тис.), артилерійських гармат (14 тис.), гвинтівок і кулеметів (6 млн.) та сотень тонн інших видів зброї, амуніції, одягу, медикаментів, продовольства і сировини. Загалом, зі США до СРСР було поставлено 18 млн. тонн вантажів, з яких 5 млн. тонн – продовольство.

На жаль, ці сторінки історії зумисне замовчуються або спотворюються як у колишньому СРСР, так і в його правонаступниці. І це при тому, що рахунок не було оплачено до кінця...

Відчуття „кінця історії“ впродовж 90-х років минулого століття підкріплювалося відсутністю жорсткого протистояння, більш партнерськими відносинами між колишніми ворогами, значною фінансовою і технічною допомогою Росії та певною демократизацією й лібералізацією її політичного та економічного життя. З початку 2000-их років, коли США обіймали друге після Німеччини місце за обсягами торгівлі та інвестицій у Росії, ситуація відчутно змінилася. Так, прями закордонні інвестиції зі США до РФ становлять 14 млрд. дол., а резиденти володіють акціями російських компаній на 70 млрд. дол. Росії належать американські акції та облигації на суму 139 млрд. дол. Загальний товарообіг між США і Росією у 2014 році становив 34.3 млрд. дол. США (з позитивним для Росії балансом у 12.9 млрд. дол. США).

(Закінчення на стор. 20)

АКТУАЛЬНА ТЕМА

2. Що не сприяє соборності?

Петро Часто

Не помилявся мудрий поляк, кажучи: „Один твій хибний крок – і ти вже біля мети інших“. Від дня відновлення незалежної Української держави у 1991 році центральна київська влада залишила за собою ой не один хибний крок. Згадати б лише поспішну і необґрунтовану відмову від ядерної зброї або перетворення Кримської області в Автономну Республіку, або дивне зобов'язання позаблюковости. Ще більша провина цієї влади – в тому, що час минав, а кроки в правильних, перспективних напрямках відродження нації, заради чого Україна й вийшла з „тюрми народів“, відкладалися, ігнорувалися. Не набувши критичної маси, ентузіазм свідомого українства згасав, згідно з істиною – хто не йде вперед, той і стояти на місці не зможе, неминуче відкочуватиметься назад.

Так Україна опинилася біля мети Москви – в безвиглядному постсоветському болоті, на тому рівні, який виглядав непривабливо навіть на советському тлі. Попередні уявлення, при всій їхній ілюзорності, про те, що є добре і що зле, розвіялися, мов дим. Втративши офіційні критерії якості, культура, література, мистецтво заціпеніли в розгубленні перед новою реальністю – що все відтепер мусіло мірятися мірками ринкової економіки. Та найбільша біда полягала якраз у тім, що ця економіка, потрапивши в руки вчорашньої партійної номенклатури, зажерливої і непрофесійної, означала для решти народу жахи „дикого капіталізму“. Несправедлива, поза спиною суспільства, „прихвистизація“, почата з президенства Леоніда Кравчука, за Леоніда Кучми завершилася утворенням олігархічних кланів, котрі негайно вступили у жорстоку війну один з одним за переділ неправедно здобутої власності.

Найкривавішою ця війна виявилася на Донбасі, про що неспростовно свідчить документальний фільм „Кримінальна окупація. Історія Партії Регіонів“. Там буквально дня не минало, щоб когось не вбили, не підірвали в авті, в ресторані, на стадіоні. Вповні за логікою „дикого капіталізму“, клан, котрий взяв верх у цій війні, постав, заради самозбереження, перед необхідністю легалізуватися. Так в українську політику прийшов Віктор Янукович, двічі судимий кримінальник і очільник Партії Регіонів. Відкрилися ширші горизонти для економічних злочинів і водночас – для політичного впливу в країні, зокрема – на її столицю.

В. Янукович досягає крісла прем'єр-міністра. Починається перша хвиля перекочування донецької бізнес-еліти до Києва. І водночас – перша хвиля протестів спільноти проти „регіоналів“, котрих свідомо частина суспільства сприймала як ворогів національного відродження України. Це відродження було сенсом життя українців західних областей, але державна незалежність, за всієї її формальності, доволити відродитися острівкам українства в усій країні, все активніше вони діяли в центральній і південній Україні. І ці дії все гостріше спрямовувалися проти антинаціональної, промосковської політики „регіоналів“ і проти економічного закабалення народу кланами олігархів.

Усвідомлюючи, що автентичне українство йому не схилити на свій бік, В. Янукович зважився на протиставлення українського сходу українському заходові – як на спосіб утвердити на Донбасі свою постійну електоральну базу. Це, на жаль, не було тяжкою справою. Донбас, край старих шахт і безперервних смертей у них, край, де люди нічого не хотіли, лише щоб їхні рідні повернулися з-під землі живими, край, для якого більше значення мало те, що діється під землею, ніж на землі – цей край вдовольнявся найскромнішою з сатисфакцій – лицемірним мітом про своє особливе значення для решти України. Дійшло навіть до такого гасла: „Донбас годує Україну“.

Помаранчева революція, не зліквідувавши ненаситної олігархії, не змогла й засипати викопаний Партією Регіонів рів між сходом і заходом.

Відтак настав трагічне для українства президенство В. Януковича – трагічне своє антинародною і антиукраїнською сутністю, але ще

й тим, що воно, узурпувавши всю політичну й економічну владу, здавалося вже непереможним і вічним. Захід, знову і знов розчаровуючись в Києві, тремтів від такої жажливої перспективи: „Все буде Донбас!“. Щоб вона не стала реальністю, про поділ держави між сходом і заходом – заради врятування української ідентичності бодай в маленькому куточку країни – стали замислюватися вже не лише інспіровані Москвою „рухи“ сепаратистів у Львові, на Закарпатті чи Буковині, але й нормальні, шановані в суспільстві люди.

Й коли такий відомий письменник, як Юрій Андрухович, який в очах європейської культурної еліти представляє усю нову українську літературу і який не належить до однодумців В. Павліва чи О. Хавича, висловився за доцільність відокремлення Донбасу і Криму від України, то це збудило широку суспільну дискусію. Оскільки ж офіційний Київ її вперто не помічав, не вивчав і не узагальнював, то й не дивно, що нерідко вона переходила всі межі рації і коректності.

Ось цей підхоплений обома сторонами полеміки вислів Ю. Андруховича: „Те, що я є прибічником сепаратистських настроїв, не зовсім так. Я просто не маю відчуття, що мешканці Донбасу – мої співвітчизники. Вони мені, можливо, всього лише сусіди. Проте і з ними можна було б більш-менш безболісно співіснувати в межах єдиного державного утворення, якби вони в цьому утворенні не захопили владу. Але позаяк вони її захопили і віддавати зовсім не збираються, то співіснування з ними стає таки відчутно – вживу різкіших слів – гидким і ганебним“.

У відповідь Ю. Андрухович почував, що, по-перше, захопили владу не „мешканці Донбасу“, а „бандити з Донбасу“, по-друге, чому ж львів'яни самі не постаралися прийти до влади в Києві? Чому за всі роки незалежності не дали соборній Україні жодного визначного державного діяча?

Скептичні заяви Ю. Андруховича та інших львівських письменників і журналістів (Юрія Винничука, Андрія Любки, Остапа Дроздова) лягали бальзамом на душі українофобів, якими був наскрізь просякнутий режим „регіоналів“. Так ось „поглиблював“ тезу Ю. Андруховича міністер з антиукраїнської освіти Дмитро Табачник: „Українець з південного сходу не має майже нічого спільного з галичанами... Взаємна несумісність менталітетів різних частин формально єдиного українського етносу настільки значна, що можна сміливо стверджувати про формування в ньому декількох націй“.

Списи ламалися і щодо того, хто від кого економічно залежний. Зі сходу чулося: „Донбас годує Україну!“, хоч насправді обидві області цього краю, Донецька і Луганська, – дотаційні. Наприклад, у 2012 році вони одержали 16.2 млрд. грн. субсидій і субвенцій.

Львівські ворохобники, зі свого боку, запевняли: „Проживемо без України!“, але не уточнювали, в який саме спосіб. Як відомо, Галичина, значна частина якої припадає на гори і передгір'я, а економіка є переважно сільськогосподарською, також залежить від державних дотацій. Імпорт тут у півтора рази більший від експорту, а низка великих підприємств навіть належить не галичанам. Наприклад, нафтохімічний завод у Калуші – власність російського „Лукойлу“. І також відомо, що вищий матеріальний рівень західних українців зумовлений головним чином масовим явищем заробітчанства в інших європейських країнах.

Нерідко самозакоханим „галицьким сепаратистам“ адресуються такі узагальнення, котрі ображають усіх західних українців. Ось уривок зі статті відомого київського політолога Ігоря Лосева „Галицькі дезінтегратори“: „...Галицькі міщани ладні спалити хату, щоб на багатті підсмажити собі яєшню, панічно цієї боротьби бояться, а найбільший жах їм навіює перспектива власної участі в ній. Звідси намагання вирішувати всі питання капітуляцією, здачею національних позицій, поступками сепаратистам-українофобам. Бо ця частина галицької інтелігенції напрочуд анемічна, безсила і слабкодуха.“

(Закінчення на стор. 21)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Коломойський пішов у відставку

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – 25 березня Президент Петро Порошенко підписав указ про відставку Ігоря Коломойського з посади голови обласної адміністрації. Це сталося під час особистої зустрічі з І. Коломойським, який сам попросив про звільнення. Наступником І. Коломойського став голова Запорізької обласної адміністрації Валентин Резніченко. 19 березня Верховна Рада прийняла поправки до закону про акціонерні товариства, які позбавили І. Коломойського контролю над енергетичними підприємствами. Того ж дня наглядова рада компанії „Укртранс-нафта“ відсторонила від керівництва компанією ставленика І. Коломойського Олександра Лазорка. Після відставки І. Коломойського в Україні заговорили про наступ влади на позиції олігархів України. (Bi-Bi-Ci)

■ Терористи погрожували розстрілом

ШИРОКИНЕ, Донецька область. – 28 березня спостерігачі спеціальної місії Організації безпеки і співробітництва в Європі намагалися домовитися про продовження режиму припинення вогню в Широкиному, щоб очистити підконтрольну Україні частину селища від боєприпасів, але отримали від терористів погрози розстріляти їх. Провідник терористів сказав, що перепускає останній патруль у бік села і розстріляє спостерігачів у разі, якщо вони спробують повернутися на підконтрольну терористам територію. Спостерігачі назвали ситуацію в Широкиному катастрофічною. Село Широкине, що за 20 кілометрів від Маріуполя, було останніми днями місцем запеклих боїв. (Радіо „Свобода“)

■ Прибула делегація конгресменів

КИЇВ. – 30 березня прибула делегація конгресменів зі США. Американські законодавці шукатимуть відповіді на запитання, які турбують Білий дім щодо закликів про надання Україні новітньої зброї. Україна має довести, що впорається зі зброєю зі США. У Міністерстві закордонних справ України до візиту конгресменів заявили, що Київ високо цінує підтримку американських законодавців, які минулого тижня ухвалили заклик до Президента Барака Обами надати Україні летальну зброю. За резолюцію, яку винесли на розгляд Конгресу минулого тижня, проголосували і демократи, і республіканці. Її автор, конгресмен Еліот Енґел, наголосив: „Сполучені Штати нарешті мають ужити рішучих дій. (УНІАН)

■ Проведуть спільні навчання

КИЇВ. – 20 квітня у Львівській області, на Яворівському полігоні, розпочнуться спільні навчання 173-ої повітряно-десантної бригади США (290 американських десантників) та бойових підрозділів Національної гвардії (900 бійців). Домовленість про спільні навчання військових досягнута була під час переговорів Президента України Петра Порошенка і Віце-президента США Джо Байдена. Навчання триватимуть у три потоки по вісім тижнів, потім відбудуться спільні навчання. У навчаннях візьмуть участь батальйони „Азов“, ім. Кульчицького, „Ягуар“, „Омега“ та інші частини з Києва, Харкова, Запоріжжя, Одеси, Львова, Івано-Франківська та Вінниці. Після завершення навчань у розпорядження цих підрозділів американські партнери нададуть спеціальну амуніцію і засоби зв'язку. („Українська правда“)

■ Зросло число безробітних

КИЇВ. – Рівень безробіття в Україні, розрахований за методологією Міжнародної організації праці, за підсумками 2014 року становив 9.7 відс., повідомила 30 березня Державна служба статистики. На початок 2014 року рівень безробіття становив 9 відс. загальної кількості економічно активного населення країни. Оцінка за підсумками року не враховує інформації щодо Криму. В абсолютних цифрах кількість безробітних у цілому по Україні на кінець 2014 року становила 1.8 млн. осіб. Найвищий відсоток безробіття зафіксовано у Житомирській області. Найменший відсоток безробіття – в Одеській області і в Києві. („Економічна правда“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Суперечки навколо бюджету тривають

ВАШІНГТОН. – Сенат ухвалив проєкт, який передбачає серйозні скорочення федерального бюджету. Експерти передбачають, що документ викличе тривалу боротьбу в Конгресі між республіканцями і демократами. Протягом цілоночної сесії, яка тривала до ранку 27 березня, сенатори узгодили свою версію пляну збалансованого бюджету, який пропонує скорочення на суму 5.1 трлн. дол. протягом наступного десятиріччя. Більшість скорочень стосуватиметься заощаджень у сфері медичної опіки. Проте витрати на оборону будуть збільшені. Сенатський плян бюджету на 2016 рік подібний до проєкту, що його схвалила минулого тижня Палата представників. Його результатом має бути збалансований бюджет протягом наступних дев'яти років. Тепер представники обох палат Конгресу, в яких більшість мають республіканці, докласти зусиль для усунення відмінностей між обома проєктами протягом наступних двох тижнів, коли закінчатся вакації законодавців. Швидше за все, Президент Барак Обама виступить проти пропозицій республіканців. Минулого місяця Б. Обама запропонував свій проєкт бюджету, який передбачає скорочення на суму 4 трлн. дол., але також збільшення податків і витрати великих сум на поліпшення американської інфраструктури. Разом з тим, пляни республіканців і Президента Б. Обама подібні, якщо йдеться про витрати на оборону. („Голос Америки“)

■ Ємен у вогні війни

КАЇР. – 28 березня в єгипетському місті Шарм-ель-Шейх розпочалася зустріч провідників країн Ліги арабських держав щодо ситуації в Ємені. Зустріч вирішили ініціювати відразу після того, як Савдійська Арабія, Об'єднані Арабські Емірати, Туреччина, Японія, Німеччина, Італія та Великобританія закрили свої посольства в Ємені. Напередодні Савдійська Арабія на чолі коаліції країн Перської затоки завдала ряд повітряних ударів по позиціях шиїтського повстанського угруповання хусит в Ємені, наступ якої змусило президента Ємену до втечі. Повідомляється про пів сотні загиблих. Сам Президент Ємену Абд-Раббо Мансур Хаді прибув на зустріч і закликав міжнародну коаліцію не припиняти військову операцію в його країні, поки повсталі хусити не капітулюють. („Голос Америки“)

■ НАТО – це вільний вибір країн

БРЮСЕЛЬ. – 26 березня Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг заявив в інтерв'ю для канадського журналу „Maclean's“, що ніхто нікого не змушував вступати в НАТО чи до Європейського союзу, – це був вільний вибір країн. „Незалежні країни постукали в двері і попросилися в членство. НАТО жодним чином не просувається на схід – це схід хоче вступити в НАТО і до Європейського союзу“, – заявив Є. Столтенберг, коментуючи обурення представників путінського режиму в Росії з приводу нібито незаконного розширення території Євросоюзу і скорочення території, підконтрольній Росії. Зокрема Міністер закордонних справ Росії Сергій Лавров нещодавно остерігав, що Москва застосує відповідні заходи, якщо НАТО почне практичні кроки „з затягування Грузії в альянс“. (Радіо „Свобода“)

■ Чорногорія також хоче в НАТО

ПОДГОРИЦЯ. – 27 березня Прем'єр-міністр Чорногорії Міло Джуканович під час переговорів з Прем'єр-міністром Болгарії Бойком Борисовим повідомив, що Чорногорія розраховує вступити до НАТО до кінця 2015 року і в цьому питанні сподівається на підтримку Болгарії. „Ми виконуємо всі вимоги Північноатлантичного альянсу і відповідаємо всім необхідним критеріям, тому сподіваюся, що до кінця року нас приймуть. НАТО має розширюватись і поширювати євроатлантичні цінності на весь континент“, – сказав М. Джуканович. У квітні минулого року М. Джуканович відвідав з офіційною візитом США. Російське Міністерство закордонних справ тоді висловило обурення заявами чорногорського прем'єра, які стосувались прагнення Подгориці приєднатися до альянсу. („Голос Америки“)

ПОГЛЯД З ПАРИЖУ

Європейська свобода дезінформації

Алла Лазарева

Ті, хто виріс у радянській несвободі, довго вірили, ніби плюралізм, можливість порівняти різні джерела інформації автоматично убезпечують суспільство від одурманювання. Але світ не аж такий простий. Свобода, одержана даром, інколи в очах своїх користувачів втрачає цінність, а діти цієї успадкованої свободи не завжди вміють захистити себе від інтелектуального шахрайства.

Західні колеги, й особливо ті, хто висвітлює війну в Україні, дуже болісно реагують на звинувачення в недостатньо ретельній роботі з фактами. „Ми переповідаємо події, як є, і не чекайте від нас, що ми писатимемо про сепаратистів лише погано“ – такі лунають аргументи.

А ми й не чекаємо. Бо мова про інше. Про те, що до нападки на та його жертви не можна ставитися як до рівноправних учасників спортивного матчу. Що перш ніж подавати чийсь цитату, варто перевірити правдивість повідомлення. А якщо так вже кортить поширити очевидну брехню у форматі прямої мови, слід подбати й про право інших учасників конфлікту на відповідь.

Здавалося б, очевидні речі, про які пишуть усі без винятку Західні підручники з журналістики. Але ж ні. Дипломовані фахівці, наприклад, із „BFM Business“ за просто дозволяють собі процитувати Путіна, який „заявляє, що зацікавлений у припиненні вогню“, а потім безжурно перейти до іншої новини, не втомлюючи себе перевіркою відповідності слова та дії. „Сепаратисти повністю дотримуються перемир'я“, – сказав в етері „TF1“ великий друг Кремля Жак Сапір того самого дня, коли російські війська залили мінометним вогнем українські позиції в Дебальцевому. Альтернативно, себто правдивої, інформації з зони бойових дій телеканал тоді не надав. Бо його власник – підприємство „Vouygues“ – активно присутній у Росії і будує контрверсійний російський культурний центр у Парижі? Бо журналістам легше сидіти в Донецьку, ніж марудитися з українським чиновництвом за дозвіл працювати в АТО? Бо саме французький президент навідався до Мінська й доклався до підписання чергової „мирної угоди“ й редакційна лінія полягає в підтримці офіційного курсу?

Хоч би якими були причини, результат такий: глядацьку аудиторію дезінформовано. І не один раз. Саме „TF1“ зафіксував найбільшу кількість сюжетів про „бунтівників зі сходу“, „солдатів бунту“, які „не розуміють, чому Київ не хоче надати їм незалежність“. Справ-

ді не розуміють? Якщо так, було б доречно саме в таких репортажах подавати короткі інтерв'ю когось з київських речників. Відповідь знайшлася б. Але Патрісія Алемоньєр, знаний військовий кореспондент і лавреат престижних професійних премій, чомусь забула про таке базове правило журналістики, як неупередженість.

„Сто разів краще жити при Путіні, ніж при Кон-Бендіті“, – виголошує епатажний французький журналіст Ерік Земур. „Я радо поміняв би на Путіна наших Олланда та Саркозі“, – каже колишній кандидат на посаду президента Філіпп де Вільє. Як не згадати тут Марін Ле Пен, яка закликає легітимізувати анексію Криму?

Те, що путінізм має adeptів у Парижі, не новина. Шкода, що батьківщина „Деклярації з прав людини“ на очах втрачає здатність боротися з дезінформацією, яку просувають, зловживаючи принципом плюралізму, Кремль та його прихильники.

Свобода слова – це все ж не що завгодно і де завгодно. Це передовсім перевірка інформації до поширення та відповідальність за неї. „Не можна робити сюжет про Другу світову, надавши хвилину Гітлерові, хвилину Сталінові й по 30 секунд Рузвельтові та Черчилеві“, – пишуть у підручниках для першокурсників. Це про межу формалізму. Про обов'язок думати, аналізувати, не тиражувати першу-ліпшу цитату, яка потрапила на очі. Ось така азбука. Реальність інша.

На практиці, особливо на телеканалах, кремлівська пропаганда безкарно поширюється в усіх можливих реінкарнаціях. З екранів ми чуємо від багаторічного кореспондента російських „Ізвестій“ у Парижі про „небоекзатну українську армію, замість якої воюють американці“, дізнаємося від одного з очільників російської громади про „етнічні чистки, які Порошенкові треба не дати зорганізувати в Одесі“... А глядачі собі слухають, впевнені в непохитності демократії. Приспані інстинкти самозбереження дозволяють Москві руйнувати європейський політичний стандарт зсередини, користуючись демократичним інструментарієм. Україна, відбиваючись від російської агресії, змушена за умовчанням ще й боронити самовбивчий сон розуму Західних суспільств. Доки не гряне грім...

(Тиждень.ua 12 березня)

Алла Лазарева – міжнародний журналіст, кореспондент „Дзеркала тижня“ і „Українського тижня“ в Парижі.

З ПОГЛЯДУ ПОЛІТТЕХНОЛОГА

Помилки в інформаційній війні з Кремлем

Сергій Гайдай

Саме свобода слова допоможе нам виграти війну з таким сильним ворогом, як Росія.

Нещодавно я побував на „круглому столі“, присвяченому інформаційним війнам, пропаганді та інформаційній безпеці. Неприємно був вражений тим, що навіть серед експертного співтовариства утвердилися стійкі помилкові погляди, які, як на мене, не тільки є небезпечними, бо показують картинку доволі примітивно і неточно, але й є шкідливими для подальшого розвитку українського соціуму.

Логіка подій перших 23 років існування нашої країни була очевидною – зформована в 1990-ті правляча кляса України не будувала ефективної держави, не створювала армії, не відстоювала національних інтересів. Неважливо, чи були це донецькі, львівські або дніпропетровські – цілі у всіх однакові: досягнення матеріальної вигоди.

Спроба змінити систему стала назрівати з появою в Україні думаючого креативного прошарку. Перша революція 2004 року, на жаль, не призвела до зміни системи. Причиною цього була одна помилка. Люди думали, що коли змі-

нити „поганого“ представника влади на „доброго“ – патріотичного, розумного і культурного, – все зміниться само собою. Але якщо не міняти самі правила гри, добрі швидко стають поганими.

Тому Євромайдан поставив перед собою завдання – демонтувати існуючу політичну систему і вибудувати принципово інший державний і політичний устрій, відлучити від влади стару політичну еліту – і владу, і опозицію. Створити нову правову державу, яка відповідає стандартам цивілізованого світу.

На жаль, анексія Криму і розв'язана Росією війна в Донбасі загальмували цей процес, а в інформаційному просторі з'явилася маса небезпечних помилок.

Помилка перша – вважати, що всі, хто сьогодні критикує стару політичну еліту, яка залишилася при владі, працюють на ворога. Влада законодавчо намагається закріпити принцип, який стверджує: критикувати не можна. Спочатку була спроба внесення до Верховної Ради законопроєкту „Про непокору“, де йшлося про те, що не можна закликати бояків і силовиків

(Закінчення на стор. 22)

Посол Олександр Моцик: „Світова безпека – під загрозою“

З Посольства України в США 23 березня надіслали до „Свободи“ вміщений нижче виступ Посла України в США Олександра Моцика на конференції „Дні безпеки ОБСЕ у Вашингтоні“ 17 березня (виступ поданий у перекладі українською мовою).

Перш за все, я хотів би висловити вдячність Центру Вудро Вільсона за організацію сьогоднішнього заходу. Євроатлантична безпека завжди була центральною для стабільності міжнародної системи. Зараз ця система опинилася під найсерйознішою загрозою з часів Другої світової війни. Збройний конфлікт в Україні приніс війну на європейський континент, зруйнував основи європейської та глобальної безпеки.

Цей конфлікт є відкритою агресією, яка грубо порушує Гельсінкський Заключний Акт та Статут ООН. Агресія здійснюється ядерною державою, яка також є постійним членом Ради Безпеки ООН, проти держави, яка відмовилася від своєї ядерної зброї.

Реагування міжнародного співтовариства, ООН і ОБСЕ на цю кризу визначає, за якими правилами житиме світ в майбутньому – за правилами закону чи за правилами сили.

Сьогоднішня подія не може бути більш своєчасною. 16 березня виповнився рік з моменту так званого „референдуму“ в Криму. У своєму нещодавньому інтерв'ю Президент Російської Федерації привселюдно зізнався, що планував операцію з анексії Криму, коли Віктор Янукович був ще в Україні. Він визнав, що ця операція була проведена за підтримки російських військових, так званих „зелених чоловічків“ в уніформі без розпізнавальних знаків.

Пообіцявши поважати суверенітет України в рамках Будапештського меморандуму, а також двосторонніх українсько-російських угод, тепер Москва веде роботу з розміщення ядерної зброї в Криму.

Після окупації Криму вторгнення Росії продовжилось на сході України. Ті ж „зелені чоловічки“ одного дня захопили урядові будівлі в Донецьку, Луганську і понад 10 українських міст.

В незаконних збройних формуваннях на Донбасі лише 15-20 відс. є громадянами України, а решта 80-85 відс. є громадянами Російської Федерації.

Спроба Росії представити це як український внутрішній конфлікт є відвертою брехнею.

Потік російських солдатів, бойовиків і важкої зброї до Донбасу продовжується ось вже майже рік. Ці незаконні формування є наразі більшими, ніж армії деяких європейських держав.

Війна вже забрала життя понад 6,000 моїх співвітчизників, у тому числі багатьох цивільних осіб, жінок і дітей. Підтримувані Росією сепаратисти збили літак „Малайзійських авіоліній“, вбивши ще майже 300 невинних людей. Агресія Росії також залишила 15 тис. українців пораненими і понад 1 млн. – без домівок. Ситуація з правами людини в окупованих Криму і частині Донбасу різко погіршилася.

Ця війна має бути припинена. Україна є країною миру, яка ніколи не мала жодних причин для такого конфлікту. Він штучний і привнесений ззовні Москвою. З самого початку ми намагалися вирішити конфлікт дипломатичними засобами. Шлях до миру лежить в здійсненні Мінських домовленостей. Україна виконала Мінські домовленості від вересня 2014 року і лютого 2015 року („Мінськ-2“), але інша сторона їх не виконує.

Водночас, я хотів би зазначити, що Україна повністю підтримує зусилля Організації безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЕ) і цінує особисту роль посла Гайді Тальявіні та Генерального секретаря ОБСЕ Ламберто Занньєра. Тим не менш, щоб ОБСЕ була більш ефективною, повинен існувати робочий правовий механізм бороть-

би з порушеннями основних принципів країна-учасницями ОБСЕ. Відсутність рішучості захищати ці принципи означатиме умиротворення агресора.

Україна високо цінує рішення про продовження мандата Спеціальної місії зі спостереження на 12 місяців. У той же час, ми маємо справу з відмовою Росії розширити присутність місії на російсько-українському кордоні, щоб дозволити їй покрити всі частини кордону, вільно діяти між контрольними точками і проводити позапланові перевірки.

Беручи до уваги те, що угода про припинення вогню порушується на щоденній основі, Україна звернулася до ООН і Європейського Союзу з закликом розглянути можливість розгортання миротворчої місії як засобу забезпечення здійснення Мінських домовленостей.

Якщо Росія дійсно за мир, вона не блокуватиме рішення направити миротворців.

Москва повинна сприяти йому і дотримуватися в дусі доброї волі Мінських угод для того, щоб мир повернувся в Україну.

З цією метою Росія повинна негайно вивести все військове обладнання, направлене в Донбас, тобто сотні танків, бойових броньованих машин, артилерії і ракетних систем; негайно вивести свої регулярні війська і бойовиків. Саме ці два кроки гарантовано запобігатимуть подальшій ескаляції конфлікту.

Україні має бути повернуто контроль над тими 400 кілометрами кордону, які наразі контролюються лише Росією. Коли стабілізація на Донбасі буде досягнута, Україна зможе завершити здійснення політичних положень Мінських угод.

Політичний процес можливий, якщо законні представники Донецької та Луганської областей будуть обрані на місцевих виборах, що відбудуться відповідно до законодавства України і на основі демократичних стандартів. Поновлення соціальних та економічних зв'язків з Донбасом можливе після того, як суверенітет України на цих територіях буде відновлено, чужоземні війська виведено і незаконні збройні групи обеззброєно. Українська сторона готова продовжити роботу на цьому тернистому шляху.

Водночас, Росія робить все можливе, щоб зберегти хаос в Донбасі і згубити Україну як державу, а також ЕС, як проект, що базується на цінностях, які створили безпрецедентний мир і стабільність в Європі. Тому світ повинен зробити висновки, а також все можливе, щоб повернути мир в Україну на основі відновлення територіальної цілісності нашої країни і права її народу обирати своє майбутнє без втручання ззовні.

Станом на сьогоднішній день про пом'якшення санкцій не повинно бути й мови. Це може бути зроблено лише тоді, коли Мінські угоди будуть виконані в повному обсязі, а територіальна цілісність України повністю відновлена, в тому числі з поверненням Криму.

На завершення, я хотів би підкреслити, що ця війна стосується не лише України.

Ця війна стосується всієї Європи і всього трансатлантичного співтовариства, тому що вона ведеться проти демократичних цінностей, які були обрані українським народом під час Революції гідності і підтверджені на президентських і парламентських виборах в Україні, коли понад 90 відс. виборців віддали свої голоси за європейське та демократичне майбутнє України.

Ця війна повинна бути зупинена зараз, щоб вона не поширилась далі на Молдову та Грузію, щоб запобігти її розширенню до країн Балтії та інших країн, які не є убезпеченими від агресії.

Агресія проти України – це спроба зруйнувати світовий порядок, встановлений після Другої світової війни, зруйнувати міжнародне право і міжнародно визнані кордони.

Це спроба звести до мінімуму ефективність Ради Безпеки ООН, яка вже паралізована Росією, підірвати інші існуючі міжнародні механізми в галузі міжнародної безпеки.

Європейська і глобальна безпека – під загрозою.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Балтія мусить покладатися на себе

ВІЛЬНЮС. – 27 березня Президент Литви Даля Грібаускайте заявила, що країни Балтії повинні бути готові до самостійної оборони без участі НАТО або інших країн в разі нападу агресора. „Враховуючи геополітичне становище і ситуацію на наших кордонах, країни Балтії повинні бути готові захищати себе самі, а вже потім просити про допомогу інших і чекати прибуття партнерів з НАТО, – сказала Д. Грібаускайте. – Якщо ми не захистимо себе самі, ніхто не прийде нам на допомогу. Ми не можемо просити німців захищати Литву або Латвію, якщо наші люди самі до цього не готові. Тому спочатку треба зробити домашню роботу“. Як повідомлялося, 19 лютого міністри оборони Латвії, Литви та Естонії підписали договір, який передбачає створення єдиного консультативного військового центру серед країн Балтії – Балтійського об'єднаного штабу. (УНІАН)

■ У катастрофі звинувачено росіян

ВАРШАВА. – 27 березня Окружна військова прокуратура у польській столиці висунула звинувачення у скоєнні злочину двом росіянам-контролерам руху в Смоленську за причетність до катастрофи літака Президента Леха Качинського в 2010 році. „Першому з них пред'явлено звинувачення в доведенні до безпосередньої небезпеки катастрофи у повітряному русі, іншому – звинувачення в несвідомому доведенні до катастрофи в повітряному русі“, – заявив під час прес-конференції у Варшаві голова Окружної військової прокуратури Іренеуш Шельонг. На підставі європейської конвенції про надання допомоги у кримінальних справах прокуратура Польщі запровадила процедуру оголошення російським громадянам рішення про висунення проти них звинувачень і необхідність їх допиту в якості підозрюваних. Розслідування з цієї справи триватиме до 10 жовтня. Літак Президента Л. Качинського „Ту-154“ розбився під Смоленськом вранці 10 квітня 2010 року. На борту перебували 96 осіб – 88 пасажирів і вісім членів екіпажу. Загинули всі. („Кореспондент“)

■ Новина для німецьких водіїв

БЕРЛІН. – 27 березня німецький Бундестаг ухвалив законопроект про дорожні мита для легкових автомобілів. Згідно з документом, проїзд шосейними дорогами і автобанами стане платним з 2016 року. Водночас Бундестаг узаконив положення про те, що мито буде вираховуватися з суми податку на автомобіль, який платять німецькі водії. Критики законопроекту вважають, що він може порушувати законодавство Євросоюзу, а саме – дискримінувати проти чужоземних водіїв. Крім того, висловлюються сумніви в тому, що набуття чинності цього закону принесе до бюджету понад пів мільярда євро, на що розраховує Міністер транспорту Німеччини Олександр Добріндт. Німецькі водії зможуть оплачувати мито відразу на рік, на 10 днів або два місяці. Сума буде розраховуватися, виходячи з розміру автомобіля та його викидів в атмосферу. Від сплати дорожніх зборів звільнені інваліди, а також водії мотоциклів, електромобілів, авт швидкої допомоги. („Дзеркало тижня“)

■ Китайські інвестиції зростають

ПЕКИН. – До 2020 року обсяг китайських інвестицій в економіку інших країн перевищить 500 млрд. дол. – заявив Голова Китайської Народної Республіки Сі Цзіньпін, виступаючи 28 березня на відкритті щорічного Азійського економічного форуму в Боао, на острові Хайнань. „Китайська економіка вступила в нову стадію розвитку, що буде на користь усім країнам світу“, – запевнив китайський провідник. Згідно з прогнозами державного комітету з розвитку і реформ, в 2015 році обсяг прямих нефінансових інвестицій Китаю в економіку інших країн збільшиться на 10 відс. – до 113 млрд. дол. Під час свого виступу Сі Цзіньпін підкреслив, що китайська економіка „володіє необхідними потенціалом і гнучкістю, а також простором для здійснення перетворень і широким спектром політичних важелів“. (Bi-Bi-Ci)

Уточнення

27 березня у „Свободі“ було вміщено жалобну вістку про відхід у вічність Павла Дорожинського, під якою подано підписи: Центральна управа ОДВУ і Секретаріат ОУН(д). Надійшло кілька жалобних повідомлень однакового змісту і редакція подала ці два підписи, щоб не повторювати однаковий текст. Обидва повідомлення обох організацій надіслані окремо.

Росія погрожує ядерною війною

У річницю анексії Криму Президент Росії Володимир Путін підтвердив, що ключову роль у тому процесі відігравало кадрове російське військо. У документальному фільмі „Крим. Шлях на батьківщину“ він заявив, що розглядав можливість застосування ядерної зброї у випадку, якби Західні країни протидіяли анексії Криму. Таким чином була оприлюднена готовність застосувати ядерну зброю у ситуаціях, подібних до кримської, коли Росії заманеться продовжити вторгнення в Україну, коли їй не сподобаються спроби сусідніх держав зміцнити свою обороноздатність.

Фільм про Крим фактично став проголошенням нової воєнної доктрини Росії. Досі в світі устійнилося уявлення про те, що ядерна держава може застосувати ядерну зброю лише як останній засіб оборони від агресора. На ядерні погрози світова спільнота наклала своєрідну психологічну заборону – ніхто з дипломатів вже не погрожував сусідам атомною бомбою, здійснювалися програми скорочення ядерної зброї, у чому взяла участь також Україна.

В. Путін порушив таку світову узгодженість і оголосив світові, що застосує ядерну зброю не для оборони, а у випадку протидії його загарбницьким намірам. Одночасно Росія розпочала регулярні військові маневри з широким розмахом.

Перед Заходом постала складна проблема реагування на такі погрози. За час після Другої світової війни була вироблена концепція безпеки, яка полягала у відмові не лише від застосування сили, а й погрози такого застосування. В. Путін порушив таку домовленість. Його погрози можна сприймати як шантаж, залякування. Але чи Захід має право зневажати погрози? Чи не повинен готуватися до найгіршого?

Коли шантажистові чи розбійникові поступаються, він нахабніє. І чим далі він зайде у своєму нахабстві, тим важче буде його зупинити. Так було з Гітлером. Захід повинен заявити, що погрози Росії почуті і відповідь на них приготована. Йдеться про тотальну економічну блокаду Росії, закриття кордонів, арешт усього закордонного майна. І коли Захід продемонструє спільну готовність неутримувати військову машину Росії, останній доведеться відмовитися від погроз ядерного удару.

19 березня Президент України Петро Порошенко, відповідаючи на запитання журналістів, чи є побоювання, що Крим стане військовим плацдармом, відповів: „Крим вже став військовим плацдармом і сам російський президент заявив про те, що вони розмістили там ракети, які здатні нести ядерну зброю“.

П. Порошенко наголосив, що це відчутно підвищує небезпеку повномасштабного конфлікту в Чорноморському регіоні та зазначив, що ці ракети мають радіус дії у 500 кілометрів і можуть легко досягнути території кількох країн-членів НАТО, і на це повинна бути певна реакція.

ІСТОРІЯ

Будинок „Святої Софії“ – пам'ятка минувшини

Ростислав Л. Хомяк

ВАШІНГТОН. – Протягом 20 років (з половини 1970-их до половини 1990-их) вашінгтонські українці (а це здебільша включає жителів декількох передмість у штатах Мериленд і Вірджинія) називали „Святою Софією“ елегантний будинок у північно-західному квадранті столиці, у смугі амбасад, на 30-й вулиці – практично в парку „Нормандстоун“. Власником будинку було Релігійне товариство українців-католиків „Свята Софія“, яке створив і очолив Патріарх Української Греко-Католицької Церкви Кардинал Йосип Сліпий. Згодом товариство продало будинок.

Роками цей будинок був українським громадським центром Вашингтону. Патріарх вважав, що в цьому будинку може колись приміститися українська амбасада. В радіусі милі від „Святої Софії“ діє принаймні 15 амбасад, і то таких як Великобританії, Бразилії, Італії, Фінляндії, Італії і навіть Ватиканська Нунціятура знаходиться неподалік.

Коли будинок став українським, в ньому була філія Українського Католицького Університету в Римі, греко-католицька парафія Пресвятої Трійці (яка тепер має свій храм у вашінгтонському передмісті Сілвер-Спрінг), там зустрічалися члени нової тоді Вашингтонської групи українських професіоналістів званої як TWG (акронім The Washington Group). А коли за перебудови з України почали приїжджати політичні й культурні діячі, то часто-густо виступали у великій залі „Святої Софії“. Пригадується виступ поета і політика Івана Драча, який запевнював вашінгтонців нецілій місяць перед референдумом 1 грудня 1991 року, що за самостійність України проголосує 50 відс. і ще один голос. (Проголосували 94 відс.!) Пригадується також перший виступ Михайла Гориня у Вашингтоні: він відбувся не у „Св. Софії“, а у великій залі парафії Пресвятої Родни, де усі місця були заповнені, а у вестибюлі ще стояло повно людей. Зате коли Віталій Коротич приїхав до Вашингтону писати для „Chicago Tribune“ про інавгурацію Президента Джорджа Буша-старшого в січні 1989 року (В. Коротич тоді був

головним редактором „ліберального“ советського журналу „Огоньок“ і чикагська газета запросила В. Коротича подати читачам свій погляд на нового американського Президента), то він тоді виступав у переповненій залі „Святої Софії“. Це була імпреза TWG і мушу похвалитись, що я її врятував.

Коли я приїхав по В. Коротича до готелю, він ніяк не хотів йти серед людей. Був втомлений. Тим часом заля заповнена. Моя дружина Марта Богачевська-Хомяк „бавила“ публіку, яка прийшла слухати В. Коротича! А той впирається, втомлений, не хоче бачити народу. Я знаю В. Коротича з 1962 року, а в половині 1960-их написав про нього довгу розвідку в журналі „Сучасність“ після трьох тижнів перебування з ним в Канаді, коли ми розмовляли днями й ночами і в авті на маршруті Торонто-Монтреаль. Уживаючи усі аргументи в нормативній і ненормативній лексиці української, англійської і навіть трохи російської мов, мені вдалось привезти В. Коротича до переповненої залі „Св. Софії“, де В. Коротич, який першим в СРСР опублікував статтю про ліквідацію Української Греко-Католицької Церкви в 1946 році як операцію НКВД, усміхнувся і почав бути собою – чарував публіку.

Коли Україна стала самостійною і була визнаною Сполученими Штатами, їй треба було приміщення на посольство, але наші діяпорники, які відали будинком, не передали його Україні, а Росія відмовилась відступити Україні один з багатьох будинків, які Росія перебрала від СРСР. Наші гадали: хто знає, чи Україна втримається три роки, тож власності на „Святу Софію“ не передали Україні.

Приміщення першого посольства України у Вашингтоні було в бюрі вашінгтонського підприємця Юрка Чопівського. А згодом Україна купила історичний будинок на березі Потوماку у Джорджтавні. В цьому будинку Джордж Вашингтон і інші батьки країни вирішили будувати столицю бідних тоді Сполучених Штатів на болотах саме у Вашингтоні.

Деякий час будинок „Святої

(Закінчення на стор. 17)

Будинок „Святої Софії“ у Вашингтоні. (Фото: hamsterhowl)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800
Fax (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com
Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	Fax (973) 644-9510
	E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Запрошує конкурс „Коронація слова”

Міжнародний літературний конкурс „Коронація слова” вже 15 років віднаходить романи, кіно-сценарії, п'єси, пісенну лірику та твори для дітей з різних куточків світу. Відкриває для нації нові літературні імена, українські бестселери та сприяє розвитку українського слова. Конкурс відбувається раз на п'ять років і є найвищою відзнакою України у галузі літературного тексту. Цього року конкурс відбудеться за підтримки Президента України, Міністерства культури та Міністерства оборони України. Оцінювання відбуватиметься з 23 березня до 15 травня. Обсяг рукопису – 1,602 сторінки. Засновники конкурсу – Тетяна та Юрій Логуші. 4 червня відбудеться церемонія нагородження і змагання за корону „Гранд „Коронації слова”.

Щороку на конкурс надходять тисячі рукописів з США, Чіле, Аргентини, Німеччини, Фінляндії, України, інших країн. Переможцями були громадяни Македонії, Австрії, Росії, Німеччини, США, Польщі, Італії.

Відзнака „Коронація слова” для автора стає ключем до дверей видавців, театрів, композиторів, аніматорів, відкриває міжнародні перспективи.

Конкурс має спеціальні відзнаки за сценарії ігрових кіноновел з розкриттям теми „Я люблю Україну”, „Розстріляне Відродження: перерваний текст”, „Україна єдина!”, спеціальну нагороду від Андрія Кокотюхи „Золотий пістоль” за найкращий гостросюжетний роман, нагороди за найкращий історико-патріотичний твір від Національного університету ім. Тараса Шевченка, найкраще лібретто для опери від Національної опери України, найкращу військову пісню від Центрального будинку офіцерів Збройних сил України, найкращий твір про Квітку Цісик від Римми Зюбіної, найкращий твір про кохання – спеціальна відзнака від Ніка Нікалео та учасниць Львівського жіночого літературного клубу.

Конкурс вже відзначив 390 нових, сучасних авторів, які сьогодні є успішними культурними діячами. Серед них Люко Дашвар, Ірен Роздобудько, А. Кокотюха, Віктор Андрієнко, Олесь Санін, Василь Шкляр, Марія Матіос, Лариса Денисенко та інші.

Ірина Новоставська,
координатор конкурсу
„Коронація слова”,
Київ

Відчуваємо активність діаспори

Висилаю до Вас свої вірші про Майдан, Революцію гідності, війну проти України. Мені скоро буде 74 роки, але я не можу бути осторонь, як і переважна більшість громадян України, стосовно подій у нашій державі. Чим можу, тим і допомагаю, у тому числі і віршами. Буду радий, якщо вірші сподобаються і будуть надруковані у Вашій давній, заслуженій газеті.

Хочу виокремити, серед інших подій, життя діаспори в Америці, що для нас в Україні є досить незнаним, а тому цікавим, бо широко висвітлюється у Вашій газеті – політичні події, які не дають спокою нікому. І тому ще важливішим стає Ваш безсторонній підхід до оцінки тих подій, бо маєте більшу базу незалеж-

ної інформації, є ближчі до неї і вільніше можете нею користуватися, а разом з тим і ми в Україні більш об'єктивні у ставленні до цих подій.

Так само у газеті відчуваємо пульс і активність української діаспори в підтримці докорінних реформаторських змін в Україні, у фінансовій допомозі для виршення завдань у зоні антитерористичної операції, у впливі на верхні ешелони влади в необхідній і своєчасній військовій допомозі. Така допомога Україні дуже важлива! Разом ми – сила і перемога буде за нами!

Орест Левицький,
Товариство дітей політ'язнів
і репресованих „Спадкоємці”,
Чернівці

Нас багато, нас не подолати

Спохмурніла земля,
коли звістка прийшла,
Як із вибором нас обдурили
Знахабнілі чини, що брехнею жили,
Курс в ЕС на „тайговий” змінили.
Ми з протестом пішли.
Хто ж тоді, як не ми?
Нас в столиці зібралось немало.
І здригнувся Майдан,
похитнувся їх клан,
Революція слово сказала.
І розпалася мла, повна темного зла,
Лицемірства й ганебної змови.
І подвижницький спів
на весь світ прогрімів
І пробилось сонце свободи.
І на зламі подій, роздоріжжі надій,
Перед світом ми честь відновили.
Своїй рідній землі ясну долю дали,
Центр Європи в Європу схилили.
Нам долати мости,
разом з кращими йти,
Переможну ходу не спиняти.
У нас правда одна – Україна свята,
І нікому її не здолати.

Борцям за волю

Ми ті, що боролись за волю в УПА
За нашу державу, за наші права.
Ми ті, що без вісті в бою полягли,
На схилах Карпатських
десь наші сліди,
Над нами лиш зорі світили вночі,
В задумі смереки схилились сумні,
Тут губи шептали останні слова
І нас обіймала прощально земля.
І нас не забули, у нас є рідня,
З надією йдем ми до Вас з небуття;
І знову ми – сотня незламних ідей –
Подвижницьким духом
єднаєм людей.
І слава про нас переможно вже йде,
Надхнення і силу нащадкам дає,
Бо правда за нами і рідна земля
І нас визнає Україна нова.
Килимом вкрилась
карпатська земля.
На святі героїв вирує весна
І сяйвом горять жовто-сині вінки
На братських могилах,
на вічні віки.

„Свобода” є моїм єдиним зв'язком

Я одержав „Альманах-2015”, переглянув, а пізніше уважно прочитав, бо ж там багато цікавого, може вже забутого, але це ніби дороговказ, як нам далі прямувати з'єднано до повної перемоги, до збереження цілісної України. Наших людей більшовики вивозили у найдаліші місця своєї країни, а на їх місце привозили свою голоту. А тепер нібито хочуть їх захищати, а від кого?

„Свобода” є моїм єдиним зв'язком, інформатором про все, що діється в Україні. Нова навала москалів калічить, вбиває цвіт України, а ті, які там воюють проти наших, вони Москві не потрібні, бо є нагода позбутися їх.

Я походжу з села Колтів, повіт Золочів, ходив до ремісничої школи в 1941-1944 роках. Ми жили в гуртожитку біля родини Мазяр і Трихті, роком пізніше я перебрався до родини Мицаків. У нашій школі була також дівоча кравецька школа. А в місті – торговельна школа. Наша школа вставляла електрику і направляла дах у церкві св. Миколая. Недалеко від Воскресенської церкви була наша харчівня під опікою дружини проф. Величка. Цікаво мені знати про нашу школу, мати світліни, які я хотів би показати дружині, дітям, внукам і правнукам.

Володимир Питльований,
Сейнт-Джонс, Мишиген

Доставка допомоги в Україну стала простішою

У безрезні компанія „Meest Group” та благодійний фонд „Ukrainian Freedom Fund” стали партнерами. Відтепер доставка гуманітарної допомоги в Україну буде здійснюватися за спеціальними тарифами.

З тих пір, як на території України почалися військові дії, представники української діаспори та всі небайдужі чужоземці активно підтримують воїнів, які захищають Україну. Складна процедура оформлення та пакування допомоги, невпевненість у тому, що потрібний адресат його отримає, високі тарифи за перевезення – все це значно ускладнювало процес надання допомоги.

Тепер всі охочі допомогти українським солдатам можуть надсилати відправлення за спеціальними тарифами. Доставка зі США коштуватиме 0.9 дол. за кілограм, якщо

надсилати морем, і 3.6 дол. а кілограм – повітрям.

Подробицями новації поділився Ростислав Кисіль, президент „Meest Group”: „У нас є представництва в Канаді та США, в Європі та Китаї. Ми постійно проводимо роботу з розширення та зміцнення наших позицій у світі. Ми – українська компанія, тому намагаємося брати участь у всіх добрих справах, які несуть мир та стабілізацію для нашої країни. „Meest Group” відкрита для співпраці з благодійними фондами. Ми з великим задоволенням відкриваємо доступ до наших міжнародних можливостей відповідальним партнерам, яким небайдужа доля нашої країни. Саме таким партнером є „Ukrainian Freedom Fund”.

Аліна Дудка,
Київ

Історичне минуле треба вивчати

Я маю зауваження до статті „Про долі мешканців будинку „Слово” у Харкові”, надрукованої в „Свободі” 13 березня. Ми мешкали в цьому будинку, а після арешту батька Сергія Пилипенка нашу матір з нами, двома сестрами, вислали за межі України. Припускаю, що дослідниця долі мешканців будинку „Слово” д-р Ольга Бертелсен про нас не знає, хоча наша мати Тетяна Кардиналовська видала свої спогади „Невідступне минуле” в Києві, у видавництві „Дніпро”, ще в 1992 році (незабаром вони будуть передрюковані в Києві).

Але нам зараз йдеться про те, як ця дослідниця згадує нашого батька. Позитивно пишучи про діяльність Михайла Биківця, члена Пилипенкового „Плуга”, вона каже: „Одночасно Биковець зіграв негативну роль у знаменитій літературній дискусії 1925-1927 років, коли він, як і С. Пилипенко, виступив проти концепції Миколи Хвильового з його курсом на „психологічну Європу”. Про цю дискусію, з позиції М. Хвильового, вже багато чуємо в незалежній Україні, і ніхто не бере під увагу того факту, що в ті роки був проголошений курс на „українізацію”, який позитивно сприйняла більшість національно свідомої української інтелігенції. Вона пови-

рила, що це був шлях українців до культурного відродження України, так само як і росіян в Росії після повалення царату. Сьогодні увага українців звернена до Європи, але це має зовсім інше підґрунтя, ніж у концепції М. Хвильового.

А щодо М. Хвильового, то є деякі факти, які тепер замовчують або про які взагалі не знають критики С. Пилипенка та його „плужан”. Ось що читаємо в статті Михайла Іванченка „Отаман селянських письменників”, надрукованій в Літературно-історичному альманасі „Плуг” (ч. 4, 2006 рік) до 115-ліття Сергія Пилипенка: „Більшовики перешкоджали плужанам. Правовірний комуніст Микола Хвильовий (Фітільов), якого подосі гримірують під українського націоналіста, колишній чекіст спровокував літературну дискусію. Російськомовний у побуті автор синіх етюдів у стилі декадансу московського розливу накинувся на плужан”.

Отже, нагадаймо ще раз: історичне минуле треба вивчати, але його не можна ототожнювати з тим, що відбувається сьогодні.

Ася Гумецька,
Заслужений професор
Мишигенського університету,
Ен-Арбор, Мишиген

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Конгресмена Майка Квіглі вітали в музеї

Марія Климчак

ЧИКАГО. – 20 березня в Українському Національному Музеї відбувся вечір подяки американському конгресменові Майку Квіглі, який про себе каже, що він є ірландцем з українським серцем. Близький приятель громади та активний прихильник українських питань у Конгресі США запевнив під час зустрічі, що він продовжуватиме свою працю задля якнайшвидшого досягнення миру в Україні. Він побував на Майдані після кривавих лютеневих подій 2014 року. Побачене зворушило і змінило його бачення світової безпеки після розмови на Майдані з ветераном Другої світової війни, який сказав М. Квіглі, що готовий воювати за незалежність України проти нового окупанта.

„Я робитиму усе, щоб допомогти Україні, я вірю, що російський окупант, що веде війну, вбиває і несе розруху, буде поборений і я буду у Києві з українським народом святкувати перемогу!“, – сказав конгресмен.

У подарунок від музею в його бюрі буде фотографія, що нагадуватиме про зустрічі з Президентом Петром Порошенком, приїзд і виступ якого в Конгресі США разом з іншими політиками ініці-

Конгресмен Майк Квіглі отримує пам'яткову світлину від Марії Климчак (в центрі) і Лідії Ткачук, президента музею. (Фото: Стів Демітро)

ював М. Квіглі.

Представники української громади в Чикаго мали нагоду поговорити з гостем, поділитися думками та подякувати конгресменові.

Серед присутніх були американські політики, судді та адвокати, директори кредитівки „Самопоміч“ на чолі президентом Ради директорів Михайлом Косом та президентом установи, виконавчим директором Богданом Ватра-

лем, Генеральний консул України в Чикаго Андрій Праведник, президент фундації „Спадщина“ д-р Юліян Куляс, оо. Мирон Панчук, Микола Бурядник, та Олег Кривокульський, Єпископ-помічник Самбірсько-Дрогобицької єпархії Української Греко-Католицької Церкви Григорій Комар. Вечір відбувся за ініціативи дирекції музею.

У зверненні конгресменів до

Конгресу США від 3 вересня 2014 року, за підписом Майка Квіглі та інших, сказано: „Україна стоїть перед важливим моментом своєї історії, а США є важливим партнером в боротьбі України з російською агресією. Перед лицем існуючої загрози зі сторони Росії, зараз, як ніколи важливо, щоб США та наші партнери по НАТО підтримали Україну“.

17 вересня 2014 року Президент України П. Порошенко виступив з промовою на спільному засіданні палат Конгресу США і закликав США допомогти Україні озброєнням.

На прохання М. Квіглі, програму засідання підписав Президент України для Українського Національного Музею в Чикаго. Сьогодні лист-звернення та програма стали частиною експозиції музею, присвяченої американсько-українським взаєминам.

Демократ М. Квіглі – частий гість музею – зазначив у своєму виступі виняткову роль музею в поширенні історичної правди та української культури в США. Він належить до Українсько-американського кокус – неформального об'єднання американських конгресменів, що підтримує інтереси України у вищих ешелонах влади США.

Представлено повість про втечу з табору смерті

Левко Хмельковський

НЮ-ЙОРК. – 22 березня в „Одеській вітальні“ на Брукліні було представлено численній публіці літературно-музичну композицію „Втеча з пекла“, створену за однойменною книгою місцевого 92-річного автора Ісаака Вайншельбойма. Зустріч було присвячено пам'яті єврейських дітей – жертв Голокосту.

Письменник розповів у книзі про втечу з табору смерті 11-річного хлопчика Бориса і його тривалі поневіряння на окупованій землі, доброзичливість і допомогу українських селян. Під сумний спів скрипки Ісаака Шапіро і віолончелі Юхима Мерсона Олена Строганова та Ігор Казацкер читали уривки з повісті, а на екрані пливли відеокадри з захопленої румунами Одеси в роки Другої світової війни.

Сам автор повісті, уродженець Старокостянтинова, не був в окупації, усю війну до важкого поранення в кінці її воював на фронті, у піхоті, по війні працював адвокатом в Одесі, писав книжки і малював картини, частину яких було виставлено у вітальні. Однак у повісті він так докладно передав життя свого героя та його оточення, що складається уявлення, ніби сам він був свідком описуваних подій.

У США він живе від 1989 року, але плекає теплі спогади про землю свого дитинства та юності, тому на його полотнах так часто з'являються краєвиди Поділля, а також береги Чорного моря. Журналістка Белла Єзерська сказала про нього: „Ісаак Вайншельбойм – ініціатор створення Гільдії єврейських художників – офіційно заре-

Автор повісті Ісаак Вайншельбойм (зліва) і втікач з табору смерті Борис Шейнфельд. (Фото: Левко Хмельковський)

єстрованої неприбуткової організації, господар „Одеської вітальні“, а газета одеського земляцтва „Біла акація“ виходить завдяки його наполегливості“.

У книзі йдеться про табір смерті у Доманівці Миколаївської області. На початку осені 1941 року більшу частину єврейського населення Одеси великою колоною румуни погнали пішки в напрямку Доманівки. Колона рухалась 23 дні. Хворих розстрілювали уздовж дороги. Загалом до Доманівки пригнали понад 55 тис. євреїв. Вбивства розпочалися вранці 21 грудня 1941 року. Першими було вбито хворих та інвалідів, що не могли пересуватися і вийти за межі табору

до лісу, де готувалися страти. Їх загнали до конюшень, які облили нафтою, обклавши дахи та ворота сіном. Загинуло близько 5,000 осіб. Інших євреїв погнали на місце страти – у Богданівський яр на краю лісу, недалеко від табору. В лісі людей грабували, роздягали, а потім ставили на коліна на краю яру і розстрілювали групами по 300-400 осіб. Оскільки число страчених було дуже великим – 54 тис. – було наказано спалювати трупи. Для цього призначили 200 в'язнів, які трудилися протягом двох місяців, після чого 150 з них теж були розстріляні.

Герой повісті хлопчик Борис втік з табору і два дні йшов у безвість, доки на краю села його не

побачила молода українка. „Мамо, сирітська дитина просить води напитися“, – погукала вона до матері. Втікач жив у них два дні, а потім, нагодований і обдарований харчами, рушив далі. Наступним рятівником став селянин Степан, який з дружиною Олею прийняли Бориса на певний час, аж доки не виникла небезпека і він змушений був залишити гостинну домівку. Дорогою йому зустрілося літнє подружжя, якому він допоміг вичистити хлів і за це був нагодований. З численними небезпечними пригодами хлопчикowi вдалося восени 1943 року дістатися до Одеси.

Випадкові люди допомагали вижити, а особливо приязним був кочегар Петро з котельної, яка раніше подавала теплу воду у санаторій. Він пустив хлопчика до себе. Петро походив з Херсонщини, де мав землю, дружину і двійку дітей. Більшовики під час колективізації усе його добро забрали, сам він врятувався втечею до Одеси, а сім'я стала жертвою Голодомору.

На зустрічі в „Одеській вітальні“ І. Вайншельбойм привітав гостей, розповів про те, що у його сім'ї стали жертвами нацистів дід, дядько та вісім двоюрідних братів і сестер. Потім була несподіванка – вийшов на люди лікар Борис Шейнфельд, який і був втікачем з табору смерті. Його тепло вітали присутні.

Загалом визнано „Праведниками народів світу“, які рятували євреїв, майже 2,500 українців з загального числа близько 23 тис. осіб. За кількістю відзначених почесним званням Україна посідає четверте місце в світі після Польщі, Нідерландів та Франції.

Провели виставку про Євромайдан

Оленка Крупа-Грифіс

ЛОС-АНДЖЕЛЕС. – Український мистецький центр (УМЦ) розпочав 2015 рік виставкою з Києва „Майдан. Україна. Дорога до волі“ в „Стейс-галерії“ в Давні, передмісті Лос-Анджелесу. УМЦ – це неприбуткова організація, яка поширює знання про українське мистецтво серед американського суспільства, поза межами української спільноти.

Виставку було відкрито 24 січня живою панельною дискусією через мережу „скайп“ з київськими мистцями Олексієм Саєм, Максимом Дондюком, Олександром Гладеловим, Матвієм Вайбергом та Ігорем Гайдаєм.

Після привітального слова Дарії Чайковської, директорки УМЦ, Сергій Фоменко („Фома“), член гурту „Мандри“ виступив з концертом. На виставку „Фома“ приїхав з Києва, маючи перед тим успішні виставки в Лондоні, Берліні і Нью-Йорку. Юлія Марушевська (голос в фільмі „I Am Ukrainian“) приїхала з північної Каліфорнії і приєдналась до святкування. 120 гостей брали участь у відкритті виставки. Ляля Лісовська подавала страви з Майдану.

Включена в програму була також прем'єра на західному узбережжі фільму „Танцюючи дипломати“, який документує виступи української танцювальної групи „Волошки“ з Кіровоградською філармонічною оркестрою в 2012 році.

На стінах були розвішані плякати з Майдану, фотографії, зроблені кількома мистцями, і зна-

Група учасників імпрези в Українському мистецькому центрі.

ряддя, яке українські патріоти вживали в боротьбі проти куль. Були газова маска і колекція „коктейлів Молотова“. Гості оглядали ці експонати під звуки Майдану – вибухи, постріли і крик людей.

Через дорогу від галерії є бар, де були приготовлені спеціальні напої під назвою „Коктейли Молотова“.

Виставка тривала до 28 січня.

Організували виставку Д. Чайковська, Олександр Демко („Артфіра“), Андрій Гос, Марійка Огаренко, Іреней Прокопович, Ленден Гарсія, Люба, Валлі і Зоряна Кеске, Вон Люїс, Ігор Фіглюс, Ольга Старов, Діяна Стеченко, д-р Андрій Олесюк, Оленка і Скот Грифіси.

Відбувся конкурс деклямації на честь Андрея Шептицького

Учасники та члени журі конкурсу. (Фото: Стефан Фартушок)

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 1 листопада 2014 року Українська Греко-Католицька Церква офіційно розпочала рік Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького (1865-1944). 21 березня з ініціативи Центру студій спадщини Патріярха Йосифа Сліпого, що діє при Релігійному товаристві українців-католиків „Свята Софія“ та у співпраці з „Нашою українською рідною

школою“ і Українською федеральною кредитовою кооперативою „Самопоміч“ пам'ять про Великого Митрополита вшанували конкурсом деклямації „Князь, що земні добра всі покинув“.

Метою заходу було не лише відзначити 150-ліття від дня народження А. Шептицького, але й зацікавити молоде покоління неперсичністю його постаті як вірного сина свого зне-

доленого народу, служіння якому освятило усе його життя.

Учні 6-11 клас з допомогою учителів та батьків підготували до цієї події 18 віршів про Митрополита Андрея з антології літературних творів „Покликаний“, яка незабаром побачить світ у львівському видавництві „Артос“. Конкурсанти змагались у двох вікових категоріях.

Конкурс відбувся в Українському освітньо-культурному центрі у Дженкінтавіні. До журі увійшли д-р Олександр Лужницький, Ольга Костів – директор школи, вчителі Оксана Крилюк та Оксана Кобулей, сестра Йоакима Дверницька, ЧСВВ.

У висліді конкурсу журі визначило в молодшій групі переможця Вікторію Курилець, призера Анастасію Блощинську та двох лавреатів – Іванку Куйдич і Ксеню Тимченко. У старшій групі переможцями стали: перше місце – Христина Білецька, друге місце – Юліана Фартачук та третє місце – Юстина Білецька. Лавреатом стала Наталія Бабійчук.

Вітаючи конкурсанти, директор школи О. Костів високо оцінила рівень підготування учнів та професійність деклямації переможців конкурсу.

Усі учасники конкурсу одержали нагороди від Кооперативи „Самопоміч“, а головний спонзор конкурсу – Центр студій спадщини Патріярха Й. Сліпого – надав дипломи та цінні подарунки лавреатам та переможцям.

Товариство „Свята Софія“

Виклад про Митрополита та Патріярха

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – У Філядельфійському клубі сеньйорів з нагоди Року Митрополита Андрея Шептицького та 70-річчя арешту та ув'язнення його наступника Патріярха Йосифа Сліпого 18 березня під головуванням Юрія Тарасюка відбувся виклад на тему „Велети Духа: Митрополит Андрей Шептицький та його учень Патріярх Йосиф Сліпий“, що його виголосила ексекутивний директор Релігійного товариства українців-католиків „Свята Софія“ у США д-р Ірина Іванкович.

Свій виступ вона побудувала на фрагментах книги відомого американського історика проф. Ярослава Пелікана (1923-2006) „Ісповідник Віри між Сходом і Заходом. Портрет українського кардинала Йосифа Сліпого“, україномовний переклад якої авторства доповідачки незаба-

ром побачить світ у львівському видавництві „Артос“.

За словами І. Іванкович, Митрополит А. Шептицький був найвпливовішою постаттю не лише в житті Й. Сліпого, але в усій історії української Церкви в ХХ ст. Понадто, він був він був ініціатором, відновителем, надхненником і неструженим працівником на ниві українського церковного та національного життя. „Не було ділянки в нашому житті, до якої не приложив був він руки, де б не поміг, де б не створив чогось нового, не підніс, не справив, – згадував Патріярх Й. Сліпий. – Він був Мойсеєм, який вивів український народ з неволі“.

Коли під час слідства Й. Сліпого сказали, що він сидить „за покійного Митрополита“, це, за іронією долі, було власне те, чого бажав

підсудний і чого він вимагав від совєтської влади: бути визнаним гідним „переємником на галицькому митрополичому престолі великого Митрополита Андрея“, адже в усіх аспектах своєї багатогранної діяльності Й. Сліпий брав свого наставника за взір для себе.

Протягом ув'язнення його неодноразово змушували до відступництва від Католицької Церкви, проте кожного разу він давав до розуміння, що для нього, як і для А. Шептицького, питання унії не підлягало обговоренню.

Як зазначив Й. Сліпий у посланні з нагоди 30-ліття смерті Митрополита Андрея, „не

(Закінчення на стор. 11)

Друзі України...

(Закінчення зі стор. 1)

хвиля" з Пасейку, Нью-Джерзі.

Молитву виголосив Єпископ Філадельфійської Архиепархії Української Католицької Церкви Іван Бура. З промовами виступили колишній Посол США в Україні Джон Гербст, Посол Литви в США Зигімантіс Павільоніс, Посол Грузії в США Арчил Гегешидзе, член Українського конгресового кокусу конгресмен Бил Паскрел, радник Посольства Грузії в США д-р Мамука Церетелі, журналіст Аскольд Крушельницький, який був свідком бойових дій 37-го батальйону, провідний спеціаліст європейської програми Центру стратегічних та міжнародних досліджень у Вашингтоні (CSIS) Януш Бугайський, представники Коаліції Центральної і Східної Європи Аусма Томсевич з Латвії, Браян Ардоні з Вірменії, Марія Рік-Абель з Естонії, Діана Відутіс і Аста Бононіс з Литви, Карл Алтау з Об'єднаного балтійсько-американського національного комітету, доброволець 25-го батальйону „Київська Русь“ Іван Родіченко, активіст Євромайдану Роман Волицький (він привіз прапор батальйону „Айдар“ і свої щит та шолом з Євромайдану), голова Крайової управи Спілки Української Молоді Юрій Микитин.

Усі промовці засудили агресію Росії, застерegli про загрозу Москви світовій безпеці, закликали підтримати боротьбу України за свою цілісність і суверенітет.

Свій вірш „Пісня про Майдан“ прочитала Галина Руденко. Учасниками віча були також Лео Тактакішвілі з Грузії, Аліс Кіпель з Білору-

Ведучий віча Михайло Савків.

сі, Кароль Клоновський з Польсько-американського конгресу та інші.

Після виступів представників національних громад за підказкою М. Савкова присутні хором виголосували слова подяки їхніми мовами. М. Савків охарактеризував участь держав, представлених промовцями у підтримці України, розповів також про підтримку України, яку висловили у своїх листах і заявах численні сенатори і конгресмени, інші впливові особи США.

Пісню „Червона Калина“ заспівали Святослава Качарай, Михайло Козюпа, Марія Дупляк, Іванна Лотошинська, Галина Семеняк, Софія Держко, а підхопили спів усі присутні. Потім так само разом співали „Повіяв вітер степовий“, „Дороги іншої не треба“, інші закличні пісні. Учениця Академії св. Юра в Нью-Йорку Божена Дергало заспівала разом з усіма „Ще не вмерла Україна“.

Колишній Посол США в Україні Джон Гербст.

Посол Литви в США Зигімантіс Павільоніс.

Після віча делегації штатів Нью-Йорк та Нью-Джерзі за участі М. Савкова і своїх провідників поклали квіти до пам'ятника Тарасові Шевченкові і заспівали „Заповіт“. Про життя і творчу спадщину поета розповіла Г. Семеняк з Пасей-

ку, Нью-Джерзі.

Учасник акції Іван Лещук виготовив і роздав летючки „Не будьте байдужими“, у яких пропонується передати до Президента Б. Обами на телефон 202-456-1111 прохання допомогти Україні зброєю.

Іванка Заяць зустрілася з добровольцями під прапором батальйону „Айдар“. (Фото: Левко Хмельковський)

Запівували стрілецькі пісні (зліва): Софія Держко, Іванна Лотошинська, Галина Семеняк, Марія Дупляк, Святослава Качарай, Михайло Козюпа.

Тетяна Корняк (зліва) та Ірина Стахира з Алісою з Латвії.

Делегація Нью-Джерзі біля пам'ятника Тарасові Шевченкові.

Голова Крайової управи Спільки Української Молоді Юрій Микитин.

Карл Алтау з Об'єднаного балтійсько-американського національного комітету.

Провідний спеціаліст Центру стратегічних та міжнародних досліджень Януш Бугайський.

Посол Грузії в США Арчил Гегешидзе.

Однодумці Кароль Клоновський і Марія Дупляк.

Делегація з Пасейку, Нью-Джерсі.

Під час акції зустрілися грузин Лео Тактакішвілі і українки Валентина Бардакова (зліва) та Юля Марцинковська-Бобик.

На віче прийшли Аусма Томсевич (зліва) з прапором Латвії і Дарія Козак з дітьми – з прапором України.

Виклад про Митрополита..

(Закінчення зі стор. 9)

тільки Церква на Україні і в Росії тривожила його душу. Він глядів далеко ширше поза європейські кордони, його непокоїла доля наших вірних і в цілому світі, в тому числі в Канаді та Південній Америці. За його митрополитства у Філадельфії 14 червня 1907 року було встановлено ординаріат для вірних українського обряду в Північній Америці, а першим єпископом став також василіянин о. Стефан Сотер-Ортинський. Своєю турботою про усі церкви до ув'язнення і особливо частими подорожами після звільнення Й. Сліпий утвердив цю традицію А. Шептицького.

Свою синівську відданість „моєму великому попередникові Служі Божому Митрополитові Андрееві“ та його пам'яті Й. Сліпий виявляв у різний спосіб, в тому числі через послання до вірних в річницю смерті А. Шептицького. Ще за життя Митрополита Й. Сліпий поставив в городі духовної семінарії у Львові пам'ятник Митрополита, який більшовики в 1939 році розбили. За це він помістив мозаїку А. Шептицького в апсиді Собору св. Софії в Римі,

поміж постатями свв. Кирила і Методія. Однак найважливішим пам'ятником своєму попередникові Й. Сліпий вважав свою участь у беатифікаційному процесі Митрополита Андрея, що його розпочато 5 грудня 1958 року.

На завершення викладу присутні переглянули документальний фільм „Велетні духа“ в режисерії Марії Козак.

Товариство „Свята Софія“

Зібрання у Філадельфійському клубі сеньйорів.

**ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ,
РЕДАКЦІЇ „СВОБОДИ“ і THE UKRAINIAN WEEKLY
та УПРАВА СОЮЗІВКИ,**

– с к л а д а ю т ь –

ЧЛЕНАМ ГОЛОВНОГО УРЯДУ, ГОЛОВАМ ОКРУГ,
СЕКРЕТАРЯМ ВІДДІЛІВ та ЇХНІМ УПРАВАМ,
ВСІМ НАШИМ ЧЛЕНАМ, ПЕРЕДПЛАТНИКАМ,
ЧИТАЧАМ і ГОСТЯМ СОЮЗІВКИ

найкращі побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

Радісних Свят

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ,
ГОЛОВНОМУ УРЯДОВІ УНСОЮЗУ,
ПРАЦІВНИКАМ, УПРАВАМ ОКРУГ
та ВІДДІЛІВ

щиро бажають

**СТЕФАН І СВЯТОСЛАВА КАЧАРАЇ
з родиною**

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Радісних Свят

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

родині, приятелям

і всій українській громаді в діаспорі і Україні

бажають

МИХАЙЛО КОЗЮПА

з дружиною АННОЮ

та дітьми ТАТЯНОЮ і ДАНИЛОМ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Радісних Свят

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ
І ВСІМ ЧЛЕНАМ УАКРади

бажають

**НАТАЛКА та ІГОР ҐАВДЯКИ
з родиною**

Український Хор „Думка“

в Нью-Йорку

бажає

**ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО**

дорогому членству та українській громаді,
і при цій нагоді складає щиру подяку
за довголітню підтримку і співпрацю.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Веселих Свят

Воскресіння Христового

рідним, приятелям і знайомим

бажають

Люба і Юрій Вальчуки

**ГОЛОВНА УПРАВА
ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ
В АМЕРИЦІ "САМОПОМІЧ"**

з нагоди радісного празника

**ХРИСТОВОГО
ВОСКРЕСІННЯ**

вітає

**ВІДДІЛИ ТА ЧЛЕНСТВО
І ПЕРЕСИЛАЄ НАЙСЕРДЕЧНІШІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ ТА ЩАСЛИВИХ
ВЕЛИКОДНІХ СЛЯТ.**

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

*Олег Лопатинський
Голова*

**З радісним Святom
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ**

*сердечно вітаю
друзів, приятелів і всю
українську громаду
та бажаю
жити в здоров'ї, радості та любові
з надією на краще майбутнє України.*

МИРОСЛАВА МИРОШНИЧЕНКО

Plast Foundation, Inc.

144 SECOND AVE., NEW YORK, N.Y. 10003

З нагоди

**СВІТЛОГО ПРАЗНИКА
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО**

щиро вітаємо

*СВОЇХ ЧЛЕНІВ, УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ, а зокрема
НАЧАЛЬНОГО ПЛАСТУНА, ПЛАСТОВІ ПРОВОДИ,
УПРАВУ ПЛАСТ-ПРИЯТУ, ВСІХ ФУНДАТОРІВ,
ДОБРОДІЇВ та ЖЕРТВОДАВЦІВ*

**ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!**

**ДИРЕКЦІЯ ПЛАСТОВОЇ
ФУНДАЦІЇ В НЬО-ЙОРКУ**

**Велике Плем'я «Сіроманців»
29-ий Курінь УСП і 29-ий Курінь УПС**

З нагоди Світлого Празника Воскресіння Христового вітає

Др. Любомира Романкова, СМ
Начального Пластуна

пл. сен. Володимира Базарка, ЧК
Голову Головної Пластової Ради

пл. сен. Марту Кузьмович, Гр
Голову Головної Пластової Булави

пл. сен. Пилипа Ботте, ЛЧ
Голову Крайової Пластової Старшини в Австралії

пл. сен. Юрія Назарика, СМ
Голову Крайової Пластової Старшини в Аргентині

пл. сен. Марію Бабич
Голову Крайової Пластової Старшини в Великобританії

пл. сен. Христину Кохан, Гр
Голову Крайової Пластової Старшини в США

пл. сен. Олену Цобу, Тис
Голову Крайової Пластової Старшини в Канаді

пл. сен. Оксану Микитчак
Голову Крайової Пластової Старшини в Німеччині

ст. пл. Ігоря Горківа, СМ
Голову Крайової Пластової Старшини в Польщі

ст. пл. Дмитра Колесника, СМ
Голову Крайової Пластової Старшини в Україні

пл. сен. Юрія Лєськова, СМ
Головного редактора «Пластового Шляху»

та всіх пластунок і пластунів!

Христос Воскрес! – Воістину Воскрес!

**СТАНИЧНА СТАРШИНА
ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ
В НЬО-ЙОРКУ**

бажає

**УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ, ПЛАСТОВІЙ ФУНДАЦІЇ,
СВОЇМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ ТА УСІМ ПЛАСТУНАМ
І ПРИЯТЕЛЯМ ПЛАСТУ**

**РАДІСНИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ
ХРИСТОВОГО**

ІЗ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

вітаємо
родину в діаспорі і на рідній Батьківщині
та всіх ближчих і дальших друзів
та бажаємо радісних свят.

ЗЕНОН, ДОЗЯ і ВІКА КРІСЛАТІ

Христос Воскрес!

З нагоди світлого свята Воскресіння,
Крайова Пластова Старшина в Америці вітає

Весь український народ на рідних землях і в діаспорі,

Ієрархів українських церков і духовенства

Український уряд

Начального Пластуна

Проводи Головної Пластової Ради і Головної Булави

Крайову Пластову Старшину в усіх країнах де існує Пласт

І всю пластову родину.

Нехай чудесне свято Великодня принесе любов та світло
у Вашу родину, щирість та добро у взаємини!

Нехай Божє благословення буде занорукою миру на нашій
землі, здійснення найзаповітніших сподівань!

Христос Воскрес!

Воістину Воскрес!

КРАЙОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА США

Христос Воскрес!

Воістину Воскрес!

Рада Директорів, Управа та працівники

**Федеральної Кредитової Кооперативи
Самопоміч - Нью Йорк**

Вітають своє членство, приятелів та
весь
український народ та бажають всім

Радісних Великодніх Свят!

**SELF RELIANCE (NY)
FEDERAL CREDIT UNION**

NYC - KERHONKSON - UNIONDALE - ASTORIA - LINDENHURST

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Христос Воскрес!

Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка "Самопоміч" вітає усіх своїх членів з найвеличнішим святом

Світлого Христового Воскресіння!

Земленька зі сну збудилась, в трави, квіти — замаїлась.

Звір і птичка веселиться, миром Божий світ краситься.

Люди! Мир дав Бог з небес — Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Selfreliance.Com
Illinois New Jersey

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА СПІЛКА

*Дирекція, керівництво та співробітники
Української Національної
Федеральної Кредитової Спілки
вітають наших дорогих членів,
громаду та український народ
зі світлими Великодніми Святами!*

*Хай мир у серці Вашому панує.
Хай ангел Божий щастя Вам дарує.
Ісус Христос здоров'я шле з небес —*

*Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!*

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

вітає зі святом

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

та бажає

своїм членам і всій українській громаді Північної Америки,
України і світу духовного скріплення і Божих благ.

НТШ-А щиро вдячне громаді за досьогоднішню підтримку
наших видавничих та інших наукових проєктів на
терені Америки й України.

КРАЙОВА УПРАВА СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В АМЕРИЦІ

бажає

*Ієрархам Українських Церков, Світовій Управі СУМ,
всім Управам Осередків та Булавам Відділів Юнацтва СУМ,
членам і прихильникам та
Українському Народові в Україні і в діаспорі
мирних і радісних Великодніх Свят*

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

За Крайову Управу СУМ:

Юрій Микитин, Голова Мирон Приймак, Секретар

Христос Воскрес!

Веселих Свят Воскресіння Христового

Професорам і Студентам УВУ Меценатам,
Добродіяам і Жертводавцям на Фундацію Українського
Вільного Університету, Духовенству Українських
Церков, Установам, Молодечим і Студентським Організаціям
та всьому Українському Народові у Вільній Україні і на чужині

бажає

Управа Фундації

Українського Вільного Університету

Ukrainian Free University Foundation, Inc.
43 St. Mark's Place, New York, NY 10003
Tel.: 212-353-3029

З Воскресінням Христовим

вітаємо

весь український народ в Україні і діаспорі,
всіх наших членів та прихильників

і бажаємо

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

Христос Воскрес!

**УКРАЇНСЬКА АМЕРИКАНСЬКА
КООРДИНАЦІЙНА РАДА**

142 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 505-1765 • Fax: (212) 475-8161

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

вітає своїх членів, друзів і прихильників по світу розсіяних

З ВЕЛИКОДНЕМ

та бажає злагоди, миру і світлої радості в ці величаві святкові дні

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

управа УВАН

РАДІСНИХ СВЯТ

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І КЛІЄНТАМ

бажають

МАРІЙКА І МИКОЛА ДРОБЕНКО

з дітьми

власники АРКИ

89 E. 2nd Street, (near 1st Ave.)

New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

*Христос
Воскрес!*

*Христос
Воскрес!*

*Прийміть щирі вітання та
сердечні побажання з нагоди
Великодніх свят!*

Christ has Risen!

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

www.rufcu.org 877-968-7828 Federally insured by NCUA

ROCHESTER NY • ALBANY NY • SYRACUSE NY • BUFFALO NY • WEBSTER NY
BOSTON MA • SACRAMENTO CA • PORTLAND OR • VANCOUVER WA

Christ is Risen!

He Truly has Risen!

Wishing a Blessed Easter to the leadership, employees and all the members of Ukrainian credit unions. May the risen Christ fill your heart with joy, bring you hope and bless you with peace.

ЦЕНТРАЛЯ УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТИВ АМЕРИКИ (ЦУКА)

UKRAINIAN NATIONAL CREDIT UNION ASSOCIATION

2315 W. Chicago Ave., Chicago, Illinois 60622 • Tel. 773 489-0050 • www.uncua.com

Connecticut-Massachusetts

Ukrainian Selfreliance New England
Federal Credit Union
21 Silas Deane Highway
Wethersfield, CT 06109
T: 800.405.4714
Branch offices:
Westfield, MA; New Britain, CT
www.usnefcu.com

Illinois – New Jersey

Selfreliance Ukrainian American
Federal Credit Union
2332 West Chicago Ave.
Chicago, IL 60622
T: 888.222.UKRI
Branch offices:
Newark, NJ; Jersey City, NJ;
Whippany, NJ;
Palatine, IL; Bloomingdale, IL;
Chicago, IL
www.selfreliance.com

Maryland

Selfreliance Baltimore
Federal Credit Union
2345 Eastern Avenue
Baltimore, MD 21224
T: 410.327.9841
selfrelbaltfcu@aol.com

Michigan

Ukrainian Selfreliance Michigan
Federal Credit Union
26791 Ryan Road
Warren, MI 48091
T: 877. POLTAVA
Branch offices:
Hamtramck, MI
Dearborn Heights, MI
www.usmfcu.org

Michigan

Ukrainian Future Credit Union
26495 Ryan Road
Warren, MI 48091
T: 586.757.1980
Branch offices:
Hamtramck, MI
West Bloomfield, MI
Dearborn Heights, MI
www.ukrfutcu.org

New Jersey

Self Reliance (NJ)
Federal Credit Union
851 Allwood Road
Clifton, NJ 07012
T: 888.BANK.UKE
Branch office:
Botany Village; Clifton, NJ
www.bankuke.com

New York

Self Reliance (NY)
Federal Credit Union
108 Second Avenue
New York, NY 10003
T: 888.SELFREL
Branch offices:
Kerhonkson, NY; Uniondale, NY;
Astoria, NY; Lindenhurst, NY
www.selfreliancenyc.org

New York – Connecticut

SUMA (Yonkers)
Federal Credit Union
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
T: 888.644.SUMA
Branch offices:
Spring Valley, NY; Stamford, CT;
New Haven, CT; Yonkers, NY
www.sumafcu.org

New York – California

Massachusetts – Oregon –
Washington
Ukrainian Federal Credit Union
824 Ridge Road East
Rochester, NY 14621
T: 877.968.7828
Branch offices:
Buffalo, NY; Syracuse, NY;
Watervliet, NY; Webster, NY;
Westwood, MA; Portland, OR;
Citrus Heights, CA; Vancouver, WA
www.rufcu.org

New York – New Jersey

Ukrainian National
Federal Credit Union
215 Second Avenue
New York, NY 10003
T: 866.859.5848
Branch offices:
South Bound Brook, NJ
Brooklyn, NY; Perth Amboy, NJ
www.ukrnatfcu.org

Ohio

Cleveland Selfreliance
Federal Credit Union
6108 State Road
Parma, OH 44134
T: 440.884.9111
www.clevelandselfreliance.com

Ohio

Osnova Ukrainian
Federal Credit Union
5602 State Road
Parma, OH 44134
T: 440.842.5888
www.osnovaufcu.com

Pennsylvania – New Jersey

Ukrainian Selfreliance
Federal Credit Union
1729 Cottman Avenue
Philadelphia, PA 19111
T: 888.POLTAVA
Branch offices:
Jenkintown, PA
Philadelphia, PA; Trenton, NJ
www.ukrffcu.com

Pennsylvania

Ukrainian Selfreliance
of Western Pennsylvania
Federal Credit Union
95 South Seventh Street
Pittsburgh, PA 15203
T: 412.481.1865
www.samopomich.com

Будинок „Святої ...

(Закінчення зі стор. 6)

Софії“ світив пусткою. Вашінгтонській групі управителі будинку перестали давати дозвіл на імпрези, хоч управа TWG була згідна орендувати приміщення за гроші. Згодом деякі вікна будинку були побиті і врешті українці продали цю нерухомість в дипломатичній смузі американської столиці.

Нові власники відразу взяли за відновлення і там хтось жив. Тепер будинок знову продається. Його ціна – майже 7 млн. дол. Не знаю, скільки Релігійне товариство „Свята Софія“ дістало, коли продало будинок, але здогадуюсь, що значно менше.

А мене не покидає думка, що ми таки не вміємо чи не хочемо утримувати на рівні наші будівлі.

В Нью-Йорку Український Інститут Америки не був втримуваний правильно і починав показувати знаки зношення, але останнім часом, чую, його привели до гідного рівня. Музей Тараса Шевченка в Каневі виглядав зношеним ще за советських часів і аж після 2000 року Україна почала відкривати Канів і запускання міст і сіл в Шевченковому краю. Колись я вперше приїхав до Чигирини з труднощами, бо шляхи були в такому стані, що відвідати столиці Богдана Хмельницького були неможливі. А Батурин взагалі не існував десятками років, аж за каденції Віктора Ющенка почав відбудовуватись. Ще у 1993 році, люди, які все життя жили в Батурині, не знали, що це колись була столиця Івана Мазепи.

І все ще шкода, що у Вашінгтоні вже немає „нашої Святої Софії“.

**ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА
КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“**
у Клівленді, Огайо
з нагоди

СВІТЛОГО ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

в і т а є

Український народ у вільній Україні, Ієрархів і Духовенство Українських Церков, Проводи українських організацій в Україні та в діаспорі, Українську світову Кооперативну Радугу та Централю Українських Кооперативів Америки, всіх своїх членів та все українське громадянство.

**БАЖАЄМО ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ХРИСТОС ВОСКРЕС!**

Дирекція, Комітети й Ппацівники

*Ambassador of Ukraine
Washington, D.C.*

Вельмишановна українська громадо,

Сердечно вітаю вас із святом Воскресіння Христового.

У ці світлі та святкові дні усім нам хочеться вірити в чудо – чудо перемоги добра над злом, любові над ненавистю, життя над смертю.

Свято Великдня нагадує нам про те, що кожна людина народжується для добрих справ, а терпіння та самопожертва завжди винагороджуються перемогою.

Що ж, нехай цей день об'єднає всіх нас навколо давніх християнських цінностей: доброти, терпимості, милосердя, любові до ближнього.

Хай диво Христового Воскресіння надихає нас на добрі та праведні справи, а переможний дух надії додасть нам сил, енергії для перемоги і процвітання України.

Христос Воскрес! Воскресне Україна!

З глибокою повагою,

Посол

Олександр Моцик

Ресторан „ВЕСЕЛКА“

вітає

всіх Приятелів і Гостей

**із світлим празником
Воскресіння Христового.**

Впорядковж 60 років ми пригощали наших клієнтів найсмачнішими традиційними українськими стравами. Якщо не зможете відвідати Україну, відвідайте нас в нью-йоркському „East Village“, покуштуйте наших страв та захоплюйтесь минулим і сучасним нашої околиці.

Чекаємо на Вас!

*Традиційні українські страви
в центрі „East Village“*

Veselka Restaurant
144 2nd Avenue, New York, NY 10003
212-228-9682 F 212-505-6950
www.veselka.com

twitter @veselkanyc
instagram #veselkanyc
facebook /veselkanyc

**Федеральна
Кредитова
Кооператива**

СУМА

Це найкраще місце для збереження ваших ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА СУМА
в ЙОНКЕРСІ, Н.Й.

разом зі своїми філіями

вітає

всіх своїх шановних членів, приятелів та українську громаду в Йонкерсі, Н. Й., Спрінг Валі, Н. Й., Стемфордї, Кон., Нью-Гейвені, Кон. та околицях з радісним святом

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ!

Бажаємо усім доброго здоров'я, миру і спокою, успіхів у житті та праці на добро українського народу.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Члени Дирекції, комісії та працівники
Федеральної Кредитової Кооперативи СУМА

SUMA (YONKERS) FEDERAL CREDIT UNION

125 Corporate Blvd, Yonkers, NY 10701

1-800-644-SUMA • 914-220-4900

memberservice@sumafcu.org

НОВИНИ З УНІВЕРСИТЕТУ „ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ“

Академія оголосила фотоконкурс

18 лютого у Науковій бібліотеці Національного університету „Острозька академія“ презентували I Міжнародний конкурс репортерської фотографії „Life PressFoto“.

Рівненський фотохудожник Олександр Харват спільно з університетом розпочали цей проект для всіх охочих спробувати себе у фотографії. Конкурс не має вікових та інших обмежень, участь можуть брати фоторепортери з усього світу, але оцінка фотографії буде проводитись тільки за критеріями якісної репортерської фотографії компетентним журі. Перемож-

ці будуть відзначені медалями, що вже виготовляються на замовлення.

Теми конкурсу: новини, портрет, повсякденне життя, спорт, мистецтво, навколишнє середовище. Світлина мають бути сфотографовані не раніше як 1 січня 2013 року. Термін реєстрації та подання матеріалів закінчується 30 квітня. Нагородження відбудеться у виставковій залі академії до Міжнародного дня журналіста, який відзначають 6 червня.

Відділ зв'язків з громадськістю

Обговорили інформаційну ситуацію

Юлія Пастух

III Всеукраїнська науково-практична конференція студентів та молодих учених „Нова інформаційна ситуація та тенденції альтернативного розвитку засобів масової комунікації в Україні“ відбулася 5 березня в Національному університеті „Острозька академія“.

„Слабке місце України – це інформаційна політика держави, тому ця конференція – крок пошуку способів виправлення ситуації“, – зазначив у вітальному слові пер-

ший проректор з навчально-наукової роботи, проф. Петро Кралюк.

У конференції взяли участь студенти, аспіранти, журналісти-практики, а також спеціалісти соціальних комунікацій з Одеси, Києва, Сум, Львова та Острога.

Конференція відбулася у формі круглого столу „Інформаційні війни та спеціальні операції“. Збірник доповідей на конференції, що вийшов напередодні, містить наукові напрацювання з окремих аспектів інформаційних взаємин.

Учасники круглого столу „Інформаційні війни та спеціальні операції“. (Фото: Євген Мальчик)

Відкрилася виставка історичного одягу

Руслана Маринич

У мистецькій галерії Національного університету „Острозька академія“ 25 лютого з нагоди дня народження князя Василя-Костянтина Острозького відкрито виставку реконструкцій українських костюмів XVI-XVII ст. „При дворі князів Острозьких“.

Експозиція сформована з приватних колекцій Ірини та Яна Погоржельських і краєзнавця Миколи Бендюка. Автор реконструйованого одягу І. Погоржельська чимало часу присвятила вивченню історичних

джерел, серед яких основним джерелом став датований 1616 роком детальний опис речей, які належали князям Острозьким та перебували в Дубенському замку.

На виставці були представлені предмети побуту і зброя – автентичні стільці, комод, трон, скрипторій XVII ст., а також срібні шахи „Князі Острозькі“, де є Гальшка, князі, вежа.

Подружжя Погоржельських підготувало лекцію про те, що таке реконструкція, на що вона спирається. Виставка триватиме до квітня.

Науковий співробітник Музею книги і друкарства Анатолій Хеленюк (зліва) та художник Юрій Нікітін на відкритті виставки. (Фото: Євген Мальчик)

Інтернет-олімпіада з української мови

Ярослава Друца

Всеукраїнська учнівська інтернет-олімпіада з української мови та літератури відбулася в університеті 14 березня. Першим етапом змагання був онлайн-тест, який учасники мали виконати впродовж одного тижня. Тих, хто найкраще написав, запросили до академії для участі в другому етапі – написанні твору.

У фінальний етап пройшло

близько 30 учасників, але в Острог завітали дев'ятеро. Підтримати учасників олімпіади приїхали їхні батьки. Тему твору – „З усіх утрат утрата часу найтяжча (Григорій Сковорода)“ – можливі абітурієнти почули, вже сидячи за столами. Переможцями стали Юлія Питель з Хмельницької області, Богдана Богельська з Рівненської області, Мирослава Вінничук з Хмельницької області.

Студенти-учасники „Евроквесту“.

Буде інформцентр Евросоюзу

Віталія Кушмирук

До Острозької академії 5 березня завітала делегація Представництва Європейського союзу в Україні в рамках всеукраїнської інформаційної кампанії „Будуймо Європу в Україні“, яка орієнтована на пропагування європейських цінностей та підвищення обізнаності населення про засади функціонування Євросоюзу.

Радник з питань преси та інформації Вікторія Давидова та документаліст відділу преси та інформації Представництва ЄС Ірина Стад-

нійчук обговорили з адміністрацією університету можливість створення інформаційного центру ЄС в академії.

Представники ЄС з студентством академії провели лекцію-дискусію „Європа – це не тільки географія, це – ідея“.

Після лекції для студентів влаштували „Евроквест“, що мав на меті перевірити знання молоді про Європейський союз. У змаганні брали участь чотири міжфакультетські команди. У грі не було переможців – усім учасникам вручили подарунки з символікою Євросоюзу.

Передплачуйте і читайте „Свободу“

- 120 років на службі діаспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати:

973-292-9800 дод. 3042

Річна передплата – \$90. Додайте лише \$5 і матимете обидві версії – паперову і електронну

НОВИНИ НАУКИ

Доповідь про музичні захоплення Шевченка

Дагмара Турчин-Дувірак

ТОРОНТО. – 6 березня в Інституті св. Володимира відбулася доповідь на тему „Шевченко і музика в його житті”, організована інститутом разом з Науковим Товариством ім. Шевченка. Доповідач Василь Сидоренко добре відомий в Канаді музиколог, що доклав чимало праці до видання „Encyclopedia of Ukraine”, написавши ряд статей про українську музику.

Останніми роками він бере активну участь в здійсненні проекту „Ukrainian Art Song”, що має на меті представити світові сольоспіви українських композиторів різних епох та регіонів України. Для вже випущених альбомів Кирила Стеценка, Миколи Лисенка, Якова Степового та збірному альбому галицьких композиторів В. Сидоренко написав біографічні нариси про згаданих музик та коментарі до їхніх творів.

Ще одна ділянка діяльності В. Сидоренка – дослідження української танцювальної музики 1920-1930-их років, цікаві доповіді про українське танго, вальс та фокстрот.

У доповіді В. Сидоренко відмовився від традиційного погляду на Т. Шевченка як „невідвратно-го творця від народної музики” і поставив за мету представити його як людину високої музичної культури, не лише палкого шанувальника, а й глибокого знавця європейської класичної музики. Вже від 14 років життя Т. Шевченко, помандрував до Вільна та Варшави, а потім і до Петербургу, де здобув волю і став студентом Академії мистецтв. Саме у Петербурзі він захопився класичною музикою, часто відвідував концерти, оперні і балетні вистави, а про його смаки та вподобання свідчать листи, щоденники, а також повісті, створені вже після заслання, наприкінці 1850-их років.

Цікавими у доповіді В. Сидоренка були унікальні аудіо та відеоматеріали, що презентували музику, яку слухав Т. Шевченко у максимально наближеному до його часу вигляді. Так, чудовою ілюстрацією до перебування Т. Шевченка в 1843 році у маєтку Тарновських – Качанівці став „Ноктюрн” Михайла Глінки в перекладі для арфи: М. Глінка перебував в Качанівці в

1837-1838 роках і власне там написав більшу частину опери „Руслан і Людмила”.

Музичну атмосферу маєтку Лизогубів у Седневі, де Шевченко гостював в 1846 році, відтворила соната для віолончелі і фортепіяна Іллі Лизогуба, брата власника маєтку, частину з якої прослухали присутні. Коли в 1857 році після звільнення із заслання Т. Шевченко перебував у Нижньому Новгороді, йому при відвідинах відомого мовознавця Володимира Даля, донька господаря заграли фортепіанну фантазію на тему опери Джакомо Меєрбера „Гугеноти” – і власне ця фантазія прозвучала у доповіді.

Присутні довідалися і про несприйняття Т. Шевченком окремих музичних явищ, одним з яких була дуже популярна в ті часи механічна музична скринька – шарманка, як її називали в Росії, або катеринка, за українською версією. Принагідно, В. Сидоренко розповів про власне дослідження походження цих назв (яке, на мою думку, йому варто опублікувати окремою статтею).

Однак, наймилішою серцю Т.

Василь Сидоренко під час доповіді в Торонто. (Фото: Дарія Даревич)

Шевченка була віолончель. Недарма героєм своєї повісті „Музикант” він обрав талановитого кріпак-челіста, долю якого наділив автобіографічними рисами. Прослухавши твори, які згадувалися в повісті – „Lacrimosa” з „Реквієму” Вольфганга Моцарта у перекладі для віолончелі, та „Сонату” Фредеріка Шопена для віолончелі та фортепіяна, слухачі мали можливість переконатися в слушності захоплення поета.

Доповідь В. Сидоренка була сприйнята з надзвичайним зацікавленням та нагороджена тривалими оплесками численних слухачів.

НТШ присвятило збірник Тарасові Шевченкові

Володимир Єфимов

Не просто нині знайти час, аби прочитати 218 сторінок „Лікарського збірника” („Праці Наукового Товариства ім. Шевченка. „Медицина і біологія”, том XXV), том якого присвячено 200-річчю від дня народження Тараса Шевченка. Здійснено цей задум на високому рівні. Ідейну спрямованість публікаціям задають слова великої постаті України – Митрополита Андрея Шептицького: „Україна повстане як живий, життєздатний, здоровий, могутній державний організм, побудований жертвою життя одних, і муравельною працею, залізними зусиллями і трудами інших”.

Уже понад півтора року українці боронять Незалежну державу від підступного ворога. Війна не є окремою темою збірника, втім без неї, зрозуміло, не обійшлося. Олександр Кіцера у статті „Чи українці – антисеміти?” з боєм говорить про криваву боротьбу, яку веде Україна за свої права, за незалежність своєї держави і картає „мічену карту Росії”, що має на меті протидіяти інтеграції України в європейську спільноту. Автор наводить численні приклади і аналізує спільні справи і боротьбу українців та євреїв в період 1919-2013 років, зокрема пов'язані з особами А. Шептицького, Івана Франка, Симона Петлюри, Романа Шухевича і Володимира Зее-

ва-Жаботинського, Людвіга Розенберга, Семена Глузмана та багатьох інших.

У цьому пляні можна продовжити список спільних україно-єврейських добрих діянь під час Другої світової війни. „Праведниками народів світу”, які рятували євреїв, визнано майже 2,500 українців з загального числа близько 23 тис. осіб. За кількістю відзначених почесним званням Україна посідає четверте місце в світі після Польщі, Нідерландів та Франції. Можна навести приклад непропорційно великої присутності осіб єврейського походження у нинішньому вищому керівництві України, що також свідчить про українську національну толерантність.

Причин нинішньої війни торкається і стаття Зиновії Служинської „Садизм як ознака людського фактора”. Хоч вона й містить суто генетико-психологічну інформацію щодо історичних фактів, імовірних причин, національних особливостей та статистики жажливого й ганебного явища, що має загальну назву „садизм”, але висновок читач може зробити сам: особиста схильність до садизму нинішнього Президента Росії є не останнім чинником війни, яку він розв'язав проти України. Бо ж людина, яку обставини, а не видатні особисті якості, возвели на посаду керівника величезної держави, не може знущатися над власним народом, насаджуючи шовінізм, спрямовуючи на знищення в східній Україні.

Поважне місце посідають професійні медичні статті Бориса Білинського, Наталії та Юрія Прокіпчуків, З. Служинської та Марти Яслоніцької, Світлани Зубченко, О. Кіцери. У збірнику є цікава добірка в рубриці „Постаті” про українських професорів Адама Солов'я, Мар'яна Панчишина, Лева Личковського, Іллі Зайченка, вчених міжнародного рівня Стенлі Мілігрема, Адольфа Бека, поета, історіографа та громадського діяча Юрія Липу, лікарів з героїчними біографіями Тому Лапічака, Михайла Птуху.

До 200-річчя від дня народження Т. Шевченка вміщено статті Адріани Грушинської про пам'ятники Т. Шевченкові, Володимира Єфимова про товаришування поета і Якова де Бальмена, З. Служинської про Т. Шевченка і Сими-ренків. Ім'я українського генія згадується кілька разів у рубриках „Хроніка-2013 рік” та „Хроніка-2014 рік”.

Маємо радіти тому, що праці НТШ у наш тяжкий час ще друкуються, бо багато українських часописів перейшли на електронний формат. Видати такий том – це героїчний подвиг З. Служинської й усієї редакційної колегії.

Дніпропетровськ

Ми святкуємо...

(Закінчення зі стор. 1)

мшені, виявивши порожній гріб, та ще більше, почувши вістку ангела. Зі страху від побаченого порожнього гробу, у їхньому світі все повністю змінилося та все, що їм було відомо до цього часу, стало перед викликом. Якщо їхні очі їх не обманювали, і те, що сказав їм молодий юнак при гробі, було правдою, то весь світ радикально змінився через воскресіння Ісуса, а це означало, що їм довелося змінитися також. Жінки прийшли до гробу віддати шану померлому. Замість цього, вони були послані проголосити радісну вістку, що Він – живий. Не дивно, що вони не боялися!

Як і кожного року, завершуючи нашу Великопосну мандрівку

молитви і покаюння та, знову духовно переживаючи останні важкі дні земного життя Ісуса в літургійних богослуженнях Страсного тижня, ми опиняємося разом з побожними жінками, біля підніжжя порожнього гробу Ісуса.

Якою буде наша відповідь на дивовижний вид порожнього гробу і слова ангела? Чи ми також втікатимемо повні страху і трепету, не в силах зустріти обличчя Бога, який перемінює наше уявлення про світ? Чи ми зможемо втекти від особистого виклику, який Він ставить перед нами? Або чи підійдемо до порожнього гробу і знайдемо там нашу надію?

Незалежно від того, якими є наші надії, зокрема, надія на примирення у наших людських взаєминах, на зцілення від фізичних хворіб або емоційного болю, на тісніші

відносини з Богом, на мир в наших сім'ях, парафіяльних спільнотах, нашої країни, на припинення безглузлого пролиття крові в Україні та на відновлення миру в нашій Батьківщині, це все можна знайти у порожньому гробі Ісуса. Бо Бог примирив все з собою, зробивши мир через кров хреста і через розп'ятого і воскреслого Господа, первістка мертвих і початку нового творіння (Кол 1:19-20).

Сьогодні ми святкуємо Воскресіння Месії, Сина Божого. Ми, як і жінки-мироносиці, повинні тремтіти від подиву, коли підходимо до порожнього гробу. Христос воістину воскрес! Як це чудово, коли ми зустрічаємося з живим Богом!

Наша гаряча молитва лине за те, щоб наш воскреслий і живий Господь дарував свій мир і благодать на вас і ваших близьких, на

всіх наших братів і сестер розкиданих по всьому світу і особливо на нашу улюблену і багатостраждальну Україну!

Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!

Стефан Сорока,

Митрополит Української Католицької Церкви у США, Архієпископ Філадельфійський для українців

Річард Семінак,

Єпископ Чиказької єпархії св. Миколая

Павло Хомницький,

Єпископ Стемфордської єпархії

Богдан Данило

Єпископ Пармської єпархії св. Йосафата

Іван Бура,

Єпископ-Помічник Філадельфійський

Американсько-російські...

(Продовження зі стор. 2)

Для усвідомлення нікчемності цих величин досить подати кілька прикладів для порівняння: торговельний обіг США і ЄС за той самий період становив 694.4 млрд. дол. США, а між ЄС та Росією – 417.7 млрд. дол. США (дані за 2013 рік).

З одного боку, і для Росії, і для США абсолютні цифри, якими характеризується двостороння торгівля, не становлять особливої цінності. Водночас, аналізуючи структуру двосторонньої торгівлі, можна констатувати, що Росія виконує функцію сировинного приросту, адже в обмін на американські машини та обладнання, автомобілі, літаки, електронні та оптичні прилади постачаються паливо й нафта, чавун і сталь, неорганічна хімія, рідкоземельні та цінні метали, радіоактивні матеріали і добрива. Слід також додати, що технологічне відставання Росії від інших країн світу, тим паче від США, нездоланне. Так, частка технологій п'ятого укладу у Росії становить лише 10 відс. (причому переважна більшість — у військово-промисловому комплексі й аерокосмічній промисловості), на четвертий припадає 50 відс., а на третій – третина, тоді як у США частка шостого укладу становить 5 відс., п'ятого – 60 відс. і четвертого – лише 20 відс..

Власні потреби у високоточних верстатах Росія задовольняє лише на 1 відс., і це при тому що 70 відс. верстатного парку перебувають на межі навіть не морального, а фізичного зносу. Отже, Росія хотіла б стати ринком для поширення американських технологій. Але, як не дивно, це бажання, очевидно, значно поступається і бажанню, і потребі Сполучених Штатів збувати свою продукцію на російських ринках. Що ж тоді є основою розвитку і зацікавлення цих держав одна в одній?

Стратегічне стримування

Лютнева Ялтинська конференція 1945 року зафіксувала стратегічний розклад сил у світі і на прийдешні десятиліття зформувала систему повоєнного світоустрою з винятково важливою роллю Організації Об'єднаних Націй. Відносно стабільність системи забезпечував механізм стримувань та противаг, покладений в основу функціонування Ради Безпеки, постійне членство у якій і право вето

на прийняття рішень гарантувало колишнім союзникам неможливість нав'язування чужої волі в цьому універсальному міжнародному органі, рішення якого не лише обов'язкові до виконання, а й можуть бути підкріплені як дипломатичним і економічним тиском, так і військовим примусом.

Втім, ідеологічні засади нового протистояння, фактично, були закладені в Атлантичній Хартії від 14 серпня 1941 року та у Фултонській промові Вінстона Черчіля 5 березня 1946 року. Хартія слугувала своєрідною умовою підтримки союзників із антигітлерівської коаліції з боку США і не лише унеможливила колоніальну політику минулого, а й проголошувала право народів на самовизначення, вирішення територіальних суперечностей відповідно до волі народу.

Безумовно, поневолення країн Центральної та Східної Європи, а також Балтії, що їх США з самого початку вважали окупованими, було абсолютною неприйнятною для Вашингтону. „Англійський бульдог“, який на той час уже не був прем'єр-міністром Британії, констатував, що віднині Європу розділила „залізна завіса“. Так почалася „холодна війна“, під час якої, уникаючи прямого протистояння, дві надпотуги двополюсного світу активно протидіяли, у тому числі й військовими засобами, на геополітичній периферії.

Протистояння мало всеосяжний характер, включно з ідеологічною і зовнішньополітичною компонентами, військовою, економічною, культурною та іншими сферами. Тим часом ключовим елементом міжнародної стабільності та безпеки були система контролю за ядерними силами, ракетними технологіями і обмеження у сфері протиракетної оборони, що дозволило світові почуватися відносно безпечно (наскільки це взагалі можливо в рамках доктрини „гарантованого взаємного знищення“, покладеної в основу цієї системи) не лише впродовж усієї „холодної війни“, а й певний час по розвалі СРСР.

Вже на початку 2000-их років з'явилися перші ознаки ерозії цієї системи та підозри, що обидві сторони використовують свої міжнародні зобов'язання лише як ширму для пошуку шляхів досягнення стратегічної військової переваги. Якщо на кінець епохи „холодної війни“ колишній СРСР мав перевагу у звичайних озброєннях та приблизний паритет сил у ядерних озброєннях, то тепер картина цілком

інакша.

США зробили ставку на розвиток звичайних озброєнь (оскільки ядерні сили виявилось вкрай складно, практично неможливо використовувати в бойових умовах локальних воєн), відтак Збройні сили США мають тут істотну перевагу, а їхні ядерні сили стримування виконують другорядну роль, що донедавна було відображено в їхній військовій доктрині.

Росія ж, навпаки, основний акцент у військовому будівництві зробила на модернізації ядерних сил. На початку нинішнього століття Росія відкинула доктрину відмови від першого ядерного удару та розробила концепцію „деескалаційних“ превентивних ядерних ударів: погрожувати або здійснювати обмежені ядерні удари під час звичайного військового конфлікту з метою його „деескалації“ на російських умовах.

США тоді ж почали активно розробляти проект „швидкого глобального удару“, який своїми бойовими характеристиками наближається до ядерної зброї, але не підпадає під міжнародні обмеження. У його рамках сучасною високоточною неядерною зброєю можна уразити до 30 відс. цілей, знищення котрих раніше покладалося на ядерні сили стримування. Проте ядерна зброя продовжує відігравати для США роль стримування Росії як інструменту обов'язкової відповіді на російський ядерний удар та для превентивного ядерного або звичайного удару в разі загрози удару з боку Росії по Сполучених Штатах і їхніх союзниках. Превентивний ядерний удар у США вважають меншим злом, порівняно з тривалою й дорогою війною за визволення союзника по НАТО.

Реалізація нових підходів викликала як для США, так і для Росії необхідність вийти чи заявити про намір вийти з низки основоположних домовленостей у сфері ядерного стримування.

Окрім цього, обидві держави активно розробляли і продовжують вдосконалювати та розвивати нові ракетні системи й озброєння та системи протиракетної оборони. Сполучені Штати істотно збільшили частку сил ядерного стримування, що базуються на підводних човнах, розташованих у безпосередній близькості до російських кордонів, а також досягли значного успіху в розгортанні наземного та морського базування систем протиракетної оборони по периметру російських кордонів.

Росія, своєю чергою, модернізувала системи протиракетної та протиповітряної оборони, модернізувала й розгорнула ракетні комплекси „Іскандер“, чим поставила під загрозу інтереси союзників США по НАТО, розробляє нові системи ракет, які підпадають під заборону в рамках чинних домовленостей.

У 2012-2013 роках напруга в американсько-російських взаєминах почала зростати, що спричинили принципово різні позиції сторін щодо розгортання системи протиракетної оборони, прийняття у США так званого „закона Магнітського“, яке супроводжувалося запровадженням санкцій стосовно ряду російських чиновників, рішення російської сторони надати притулок колишньому контрактному спецслужб США Едвардові Сновденіві.

Після анексії Криму в лютому-березні 2014 року стосунки

між двома супердержавами у сфері оборони істотно загострилися й мають тенденцію до дальшого погіршення в контексті російської агресії на сході України. Вже на вищому рівні військовими та дипломатами ведеться публічна дискусія у стилі взаємного залякування можливістю обміну „обмеженими ядерними ударами“.

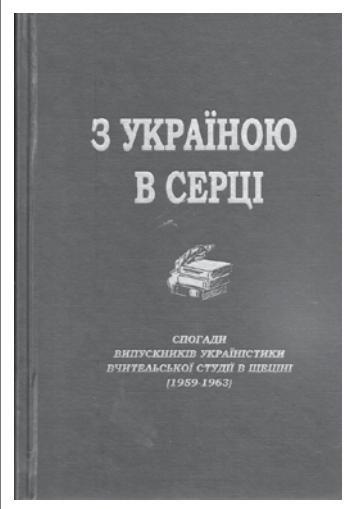
У новій Стратегії національної безпеки США від 6 лютого 2015 року зазначено, що одним з основних стратегічних ризиків американським інтересам є „напад на територію або критичну інфраструктуру США з катастрофічними наслідками“. Саме цим і визначаються сьогодні вага та значення Росії для Сполучених Штатів. Саме через призму цього й розглядають США увесь комплекс взаємин з Росією. Саме російський стратегічний потенціал залишається найбільшим занепокоєнням Вашингтону, і саме тому Росія стала сьогодні для США серйозною проблемою. Окрім цього, у стратегії, в українському контексті, зазначено: „Ми будемо стримувати агресію Росії, приділяючи належну увагу її стратегічним можливостям, і в разі потреби допомагатимемо нашим союзникам та партнерам у протидії зазіханню Росії в довготривалій перспективі“.

Співробітництво чи протистояння?

18 березня 2014 року у відомому зверненні „з нагоди приєднання Криму“ господар Кремля сформулював основні тези „доктрини Путіна“: балянс сил у світі змінився; вага Заходу у світовій політиці зменшується; міжнародне право не догма, а – набір варіантів, з яких Москва обиратиме те, що їй вигідно; держави поділяться на сильні і слабкі; територіальна цілісність і суверенітет слабких є полем домовленостей сильних; настав час для кардинальних змін; Росія — окрема держава-цивілізація зі своїми унікальними цінностями і намагатиметься формувати свої правила гри у світовій політиці. США, та й увесь Захід, наочно побачили, що так званий „руський Ренесанс“ є нічим іншим, як спецоперацією путінського режиму, що здійснювалася виключно задля прикриття проникнення російського капіталу в їхню економіку, інфільтрації кремлівських агентів у політичну систему та отримання впливу промосковських засобів масової інформації на громадську думку. Фактично, йдеться про реванш, який Москва хоче взяти за „припинення“ навіть не періоду після розвалу колишнього СРСР, а від початку виникнення протистояння зі США у XIX ст.

Аналіз наявної інформації дає підстави вважати, що в Європі Росія хотіла б встановити „Вестфальську систему 2.0“ (за аналогією з Вестфальським миром 1648 року), в рамках якої Москва, під прикриттям гасел про „єдиний гуманітарний та економічний простір від Атлантичного до Тихого океану“, постійно впливала б (і за потреби — дестабілізувала) на політичні процеси в європейських країнах та сприяла б безперешкодному проникненню свого капіталу в їхні економіки. І з допомогою цих важелів вбивала б клин та сіяла недовіру між Європою і США, що ще з часів „холодної війни“ залишається заповітною мрією Кремля.

(Закінчення на стор. 21)

Придбайте нову книжку:

З УКРАЇНОЮ В СЕРЦІ

Спогади випускників українстики
Вчительської Студії в Щєціні (1959-1963)

Автор, упорядник і редактор
Микола Дуплак

Книжка вийшла у твердій обкладинці з датою 2015 року на 693 сторінках друку з багатьма ілюстраціями. У США її можна придбати за 30.00 доларів з пересилкою, пишучи на нижчю адресу:

Mykola Duplak, 123 Sunridge Ave., Camillus, NY 13031
Tel.: (315) 679-1676 • E-mail: duplakn@yahoo.com
 Книжку можна придбати також на Amazon.com

2. Що не сприяє...

(Закінчення зі стор. 3)

Її вистачає лише на зойки та істерики в ЗМІ. Яка там соборницька робота на сході та півдні! Навіть у себе на Галичині за 20 років вона ні на що не спромоглася, бо триває хоча й повзуча, але дуже ефективна русифікація, з усіх ефірів лізе російська попса, в усіх кіосках – стоси російськомовних видань, а української мови, за моїми суб'єктивними враженнями, менше, ніж у радянські часи. І якби не чудова львівська архітектура, можна було б подумати, що приїхав до якоїсь Рязані. Та й за рівнем корупції зі Львовом хіба що Донецьк може позмагатися...“

І. Лосеву нагадують, і також цілком слушно й справедливо, що найвідоміші особистості історичної і сучасної Галичини, західної України загалом, котрі вособлювали усе найрозумніше, найосвіченіше, найчесніше свого часу, були непохитними соборниками, від покоління до покоління передаючи велику ідею: „Україна від Сяну до Дону!“

Але й це не останній з усіх можливих аргумент, бо річ же, справді,

не тільки в ідеях, а ще й у здатності втілювати їх у життя, заражати ними народні маси. І тут галичани ледве чи перевищать своїх східних братів. Уважний до психологічного боку української історії визначний філософ-емігрант Микола Шлемкевич писав про це: „...Повернімося пам'яттю до 1918 року, і зобразимо собі історично такий вагітний місяць того року – листопад. На західній Україні бачимо тоді вперте зусилля української провідної верстви, отже, в першій мірі інтелігенції, далі освіченого селянства і свідомого робітництва, – розбудувати і утвердити нову державу, що постала на руїнах австрійської імперії. Ми бачимо ті зусилля при деякій безвладності, якомусь спокою широких народних мас. Як не було б, одне певне – творчий патос провідної верстви, отже, головню інтелігенції, був значно сильніший за силу народної стихії, її треба було спонукувати до руху, а не втихомирювати. Інакше враження матимемо, коли пригадаємо той листопад у східній Україні. Розбурхана народна стихія кипить, переливається. Це місяць повстання під проводом Директорії Української Народної Республіки.

Об Київ б'ють прибої моря – справді величезної народної армії; край заливають менші ріки повстанчих загонів. І знову, як не ставитися б до тих подій, одне для нас тут важливе і певне – патос стихій був значно потужніший за організаційну спромогу провідної верстви, і вона ледве встигала оформлювати стихійні рухи, ледве, і то не завжди і не всюди, зуміла втримувати той народний рух в якихсь берегах державного порядку. Отже, протилежне враження: на заході – перевага раціональних, розумових первнів; на сході – перевага іраціональних, стихійних, емоційно-вольових рухів...“

Дискусії тривають. Продуктивним виявився організований декількома громадськими осередками (Сотня самооборони „Білі горвати“, Об'єднання „Народний антикорупційний нагляд“, Об'єднання „СПАС“ Благодійний фонд „Рідний голос“ Товариство відродження української нації, Товариство „Просвіта“, Фонд „Бойового гопака“, Товариство політв'язнів та репресованих, Об'єднання „Залізний Кіш“, Українська партія „Єдність“) круглий стіл „Галицький сепаратизм: при-

чини, витоки та загрози“, що відбувся 23 січня у Львівській універсальній науковій бібліотеці. Серед його учасників – поет Ігор Калинець, Герой України Юрій Шухевич, проф. Любомир Сенік та інші відомі львів'яни і гості з багатьох міст України.

Доповіді стосувалися багатьох аспектів „галицького сепаратизму“ – його загрози українській державності, зумисній фальсифікації історії, ролі закордонних чинників в заохоченні відцентрових рухів в різних регіонах України, засобам масової інформації, через котрі ворожі елементи пробують розкраювати Україну.

Кожне з таких обговорень, за умови інтелектуальної чесності, все чіткіше виявлятиме, як пише львівський соціолог Назар Кісь, що, „як і століття тому, більшість наших співвітчизників з трьох галицьких областей тяжітимуть радше до східної України, аніж до загальноєвропейського простору. Лібералізм не переважить соборності, тим більше скріплену стійкою смертями на фронті. Вибір, як не крути, потрібно буде робити спільно з Великою Україною“.

Американсько-російські...

(Закінчення зі стор. 20)

4 червня 2014 року Міністер закордонних справ Росії Сергій Лавров у виступі на зустрічі з членами Російської ради у міжнародних справах спробував надіслати США певний сигнал: Росія пропонує не розпочинати нову „холодну війну“, а натомість перегорнути „кримську сторінку“ і співпрацювати у питаннях Сирії, Афганістану, Ірану, Близькосхідного врегулювання, боротьби з тероризмом, наркотрафіком, розповсюдженням зброї масового знищення, зміни клімату тощо.

Всі ці питання вважають перспективними для співробітництва між Росією та США і низка американських експертів. Звісно, Барак Обама навряд чи назве Росію „вособленням зла в сучасному світі“, як це зробив Рональд Рейган під час відомого виступу 8 березня 1983 року перед Національною асоціацією Євангелістів. Американський очільник, вірогідно, також цілком не проти розширення американо-російської взаємодії з проблематики Ірану, Сирії, КНДР, нерозповсюдження зброї масового ураження, обміну інформацією про „Іслямську державу“ та звинувачень у невиконанні положень безтермінового Договору між США і СРСР про ліквідацію ракет середньої та меншої дальності від 8 грудня 1987 року.

Водночас у цьогорічному зверненні до нації Президента США Б. Обами марно шукати бодай натяк на так звану „взаємну зацікавленість Москви і Вашингтону“ у вирішенні актуальних міжнародних проблем. Адже тепер у світі ні для кого не секрет, що, попри можливість окремих ситуативних домовленостей, кремлівський очільник уже втратив таке важливе в міжнародній політиці реноме відповідального державного діяча і своїми авантюрами фактично загнав Росію в геополітичний глухий кут.

Цілком логічно 3 березня нинішнього року Президент Б. Обама на рік продовжив дію санкцій, запроваджених США проти Росії у зв'язку з анексією Криму. Тради-

ційно особлива увага приділяється питанню подальшого зміцнення стратегічної безпеки, зокрема шляхом плянотного зменшення ядерного потенціалу сторін, що на початок року складався з 1643 ядерних боеголовки та 912 засобів їх доставки.

Втім, ядерний шантаж Кремля, як у вигляді публічної риторики й істерії на кшталт „не смішіть наші „Іскандери“, так і відновлення патрулюванням „раритетною технікою радянського зразка“ вздовж кордонів США і їхніх союзників по НАТО, а також пляни істотної модернізації ядерного щита, — не лише викликають тривогу, а й потребують адекватної стратегічної відповіді, передусім Білого Дому.

У перспективі можна також прогнозувати зростання напруги в Арктиці на тлі реакції на амбіції Росії з боку США, Канади, Японії та Скандинавських країн. Тим часом нова „гонка озброєнь“ зі США для Росії вочевидь обернеться катастрофою, а сама Москва опиниться перед реальною загрозою перетворення у джерело сировини для Китаю і внаслідок цього — в його фактичного сателіта.

Києву може не подобатися сучасний контекст взаємин між США і Росією у питанні української проблематики. Вочевидь, нам більше імпонувала б жорстка позиція Білого Дому. Однак, ми насамперед мусимо не забувати, що саме Вашингтон від самого початку агресії Кремля заявив про неприйнятність прецеденту відкритого порушення встановленої, у тому числі зусиллями США, системи міжнародних взаємин, та сприяв якомога ширшій підтримці Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 27 березня 2014 року щодо суверенітету і територіальної цілісності України.

Водночас Україна зобов'язана постійно й наполегливо всюди наголошувати на тому, що сказав Черчіль у своєму радіозверненні 14 липня 1940 року: „Залишається мета. І невідворотно залишається зобов'язання“. Зобов'язання не в рамках недолугого Будапештського меморандуму 1994 року, а моральні зобов'язання США і всього цивілізованого співтовариства перед

українським народом, який понад 20 років тому фактично довірив їм свою долю. Адже нехтування цими зобов'язаннями означатиме очевидну поразку не лише України, а й США і всього політичного Заходу.

Окрім цього, як уже неодноразово наголошував „Майдан закордонних справ“, Україна сама має припинити зовнішньополітичні шарахання, часом викликані невмінням правильно оцінити ситуацію, і проводити реальні реформи, люстра-

цію, боротися з корупцією та якісно зміцнювати Збройні сили. Власне кажучи, про це нам не втомлюються нагадувати і українці, і наші симпатички у США.

(„Дзеркало тижня“, 13 березня)

Богдан Яременко – дипломат, голова Фонду „Майдан закордонних справ“, Олег Белокопос, Олександр Хара – політичні експерти Фонду в Києві.

УНСоюз оголошує приділ стипендій та нагород студіюючій молоді на академічний рік 2015-2016

Кандидати на стипендії або нагороди мусять:

- Бути активними членами УНСоюзу принайменше два роки до 1-го червня 2015 року
- Під час останніх двох років, мати поліс принайменшої вартості \$5,000 (не включає поліс Термінового страхування)
- Бути прийняті на студії до університету в США або в Канаді

Аплікація на стипендію або нагороду від УНСоюзу мусить бути вислана до 1-го червня 2015 року

За точними інформаціями телефонуйте до Головної канцелярії УНСоюзу або відвідайте сторінку „Наші Пільги“ на інтернетній мережі УНСоюзу:

www.UkrainianNationalAssociation.org

UNA, Inc.
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054
800-253-9862 ext. 3011

Помилки...

(Закінчення зі стор. 4)

не виконувати накази влади. Але ж саме цим ми і займалися на Майдані – переконували силовиків перейти на бік народу і не виконувати злочинних наказів. Що змінилося? Потім черговий депутат подав законопроект, в якому пропонував ввести пряму заборону на критику влади. Це анітрохи не краще за закони 16 січня. Науки історії погано засвоюються?

Ми цим і відрізняємося від Росії, цим і сильніші за неї, що у нас немає ніякого пієтету перед владою. Ми не вважаємо, що будь-яка влада від Бога або сакральна. Бути представником влади в Україні – небезпечно і невдячно працювати. Якщо влада не проводить реформ або програє війну, вона перестане бути владою, тому що саме за це – реформи і перемога у війні – люди голосували на виборах. Я вважаю, що прямий обов'язок справжнього патріота – критикувати владу, а зовсім не агітувати за введення цензури. Армія і спільнота рабів завжди менш ефективні, ніж армія і вільне суспільство. Вивчайте історію, панове політики.

Друга помилка – вважати, що нам не перемогти Володимира Путіна, бо у нього ресурсів значно більше, у нього краще озброєння, його армія непереможна. Про це говорять не тільки прості громадяни, не тільки експерти, але навіть українські воєначальники, включаючи головнокомандувача. Та історія знає безліч прикладів, коли Росію дуже міцно били народи, що мали значно менші ресурси.

Згадайте приклад Фінляндії, яка зупинила советську імперію Сталіна. Фіни мали набагато скромніші ресурси, ніж СРСР, проте їм вдалося відстояти свою державність, хоча Сталін планував стерти Фінляндію з лиця землі. Безперервний опір афганського народу змусив советські війська з ганьбою піти. Один з останніх прикладів, коли слабший супротивник перемагав Росію – війна в Чечні. Першу кампанію чеченці виграли, але й друга не завершилася поразкою, як це показує нам сьогоднішній Кремль. За влучним висловом російського

політичного мислителя Олександра Невзорова, Росія програтиме війну в Чечні і досі виплачує їй данину.

Говорити про те, що нам потрібен мир будь-якою ціною, тому що росіяни непереможні – це така ж зрада, як і заборона на критику влади. Нам не потрібен мир будь-якою ціною, нам потрібна перемога, і бажано – з найменшими втратами.

Третя помилка – вважати, що для перемоги нам конче потрібна американська зброя і війська НАТО. Це нагадує ситуацію в кінці Другої світової війни, коли Гітлер мріяв про суперзброю, винахід якої дозволить переламати хід війни. Так, озброєння української армії програє російському, але у нас досить ресурсів, щоб модернізувати його і перемагати, не чекаючи підтримки ззовні. Більше, того, я переконаний, що США і НАТО набагато швидше нададуть нам своє озброєння, якщо будуть впевнені, що воно потрапить в руки переможців, а не переможених.

Четверта помилка, почута з вуст одного кібербійця: війна ведеться не стільки на полі бою, скільки в інформаційному просторі, де головне – це „правильна“ телевізійна картинка. Це дуже серйозна професійна помилка. Якщо ми програємо на полі бою – противникові легше створити необхідні картини, де показано відступ українських солдатів, вбитих „кіборгів“ і зайняті бойовиками території. Проти цього дуже важко щось заперечити. А от коли ми будемо здобувати перемоги на полі бою і звільняти місто за містом – що б не брехав супротивник, правду буде неможливо приховати.

Якою має бути інформаційна політика держави?

Перш за все, реформи державного апарату повинні полягати в скороченні кількості чиновників і державних установ, а не в створенні нових. Міністерство інформації і пропаганди – це привіт з минулого. Я б не тільки не створював нової структури, але скоротив би половину теперішніх міністерств, які займаються „освоєнням“ бюджетів.

Крім того, я б не сказав, що ми програємо інформаційну війну Росії. Так, у нашого супротивника є жорстка авторитарна держав-

на вертикаль, і все в ній знаходиться під повною контролею Кремля, а замовником інформаційної війни є особисто В. Путін і його кремлівське оточення. Це мало чим відрізняється від фашистської Німеччини або брехливої системи пропаганди, яка існувала в Советському Союзі. Ми не можемо собі цього дозволити. Це буде кроком назад.

Повторюся ще раз – ми тим і відрізняємося від Росії, що у нас є свобода слова. Наше громадянське суспільство набагато сильніше, ніж держава. Саме громадянське суспільство затіяло революцію, вимагає змін, створило добровольчі батальйони і відправило їх на фронт.

Те, що міністер інформації називає „кібервійською“, теж давно існує. Саме в інтернеті ми воювали з режимом Віктора Януковича, підтримували і координували Майдан. Тепер це інформаційне співтовариство без будь-якого фінансування і вказівок воює з Росією на інформаційному фронті.

Але що ж все-таки повинні робити державні органи, відповідальні за інформацію? Їм досить взяти на себе всього декілька функцій.

Перша функція – створення компактної і компетентної служби замовників. Досить кількох тямущих людей в Адміністрації Президента, Кабінеті міністрів, Міністерстві оборони та Раді національної безпеки і оборони. У їхнє розпорядження віддадуть необхідний бюджет, щоб вони могли замовляти і публікувати різноманітну інформаційну продукцію. Завдання, під які буде замовлятися ця продукція, повинні бути прописані в єдиному концептуальному документі про інформаційну політику держави. І розробляти цей документ, до речі, потрібно теж з участю громадянської спільноти.

Держава буде замовляти у кіностудій патріотичні фільми, у телевізійних студій – серіали, у телеканалів – журналістські розслідування, у дизайн-студій – агітаційні плакати.

Для цього не потрібно створювати окреме міністерство. Все це може фінансуватися державою і замовлятися у тої ж громадянської спільноти. При цьому виконав-

цям треба чітко ставити завдання, але нічого не забороняти. Продукт повинен конкурувати і з інформацією зовнішнього ворога, і з критичною думкою всередині країни. І не тільки в нашому інформаційному полі, а й у всьому російському просторі, а також на Заході.

Друга функція – створення офіційних центрів інформації. Різні прес-секретарі та речники формально є, але працюють вкрай погано. По-перше, їхня інформація неповна, неточна і необ'єктивна. По-друге – не оперативна і не відображає швидко мінливу ситуацію. І по-третє – ми їй просто не довіряємо, бо вона суперечлива, а часом відверто неправдива. Ми починаємо шукати альтернативу офіційним джерелам і більше довіряємо волонтерам, які перебувають на місці подій, ніж офіційним особам.

Виникає враження, що держава вважає українців маленькими дітьми, яким не можна розповідати правду. Адже надана державою інформація повинна бути якраз найбільш оперативною, точною і достовірною, інакше не буде довіри до офіційних джерел інформації, а це дає противникові широке поле для перебільшення наших втрат і створення паніки.

Третя функція – військова цензура. Так, певні обмеження і заборони потрібні, але логічні і зрозумілі всім. Тут слід ввести так звані „правила садівника“, згідно з якими не всяку гілку на дереві можна обрізати, а тільки ту, яка шкодить або заважає його нормальному розвитку.

Військова цензура повинна стосуватися тільки інформації, яка дійсно представляє військову і державну таємницю – про дислокацію і пересування військових частин, типи озброєння або можливі пляни наших військ. А свобода слова, можливість критикувати владу і вільно обговорювати існуючі проблеми – це і є перевага, яка в результаті допоможе нам виграти війну з таким сильним противником, як Росія.

(Львівський культурологічний журнал „І“)

Сергій Гайдай – спеціаліст з політичних технологій і реклами. Київ.

СТЕФАН ВЕЛЬГАС
Ліцензований Продавець
Страхування Життя
STEPHAN J. WELHASCH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
548 Snyder Ave., Berkeley Heights, NJ 07922
Tel.: 908-508-1728 • Fax: (973) 292-0900
e-mail: swelhasch@gmail.com

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страхування Життя
OXSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

ARKA
Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
Ukrainian Free University
Foundation, Inc.
P. O. Box 1028, New York, NY 10276

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:
• книжки (в твердій і м'якій оправах)
• журнали (з експедицією, або без)
• канцелярські друки
• весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)
**Ваші замовлення виконують
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!**
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ У ДІТРОЙТІ, МИШ.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

у суботу, 18 квітня 2015 року, о 10-й годині ранку

в Українському Культурному Центрі
26601 Ryan Road, Warren, MI 48091

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішенням
правом голосу члени управ округних комітетів, конвенційні делега-
ти, та по два делегати наступних відділів:

82, 174, 175, 292, 341

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо:

У нарадах візьме участь -

Анатолій Дорошенко - Почесний член головного Уряду УНСоюзу

За управу Округи:

д-р Олександр Серафін - голова округи

Оля Гнатівич - секретар

Ольга Марущак - касир

ПОДОРОЖІ

В Одесі є приватні ретромuzeї

Володимир Єфимов

ОДЕСА. – У приморському місті я відвідав два музеї, перший з яких „Одеса назавжди” створено на основі приватної колекції Георгія Ісаєва, художника-дизайнера, який працює у Літературному музеї Одеси. Він багато років збирав предмети одеської старовини XIX-XX ст., з яких створював різноманітні цікаві інсталяції, котрі, як і окремі речі, плякати, фотографії та інше, нині складають експозицію. Первинно зібрання мало назву „Золоте сміття Одеси”, і це, як на мене, було точніше й цікавіше, ніж нинішнє, більш офіційне.

Заслугою автора, безумовно, є чітка періодизація музею: Одеса дореволюційна (від кінця XIX ст. до 1917 року); радянський період до початку Другої світової війни; період війни і окупації німецькими та румунськими військами; повоєнний період до смерті „вождя усіх народів” Йосифа Сталіна.

Інсталяція „Сонька – золота ручка”.

на у 1953 році; часи правління Леоніда Брежнєва; кінець XX ст.

Коли ми згадуємо про Одесу, то, перш за все, на думку приходять морський порт, торгівля, одеський гумор, єврейська громада. Це місто завжди мало свій кольорит і відрізнялося від інших міст в СРСР. От саме цю специфіку і показано, щонайперше, в музеї. Тур є серія вивісок і табличок, які стали широко відомі з популярних книжок одеських письменників. Широко представлені легендарні особи з кримінального світу Одеси.

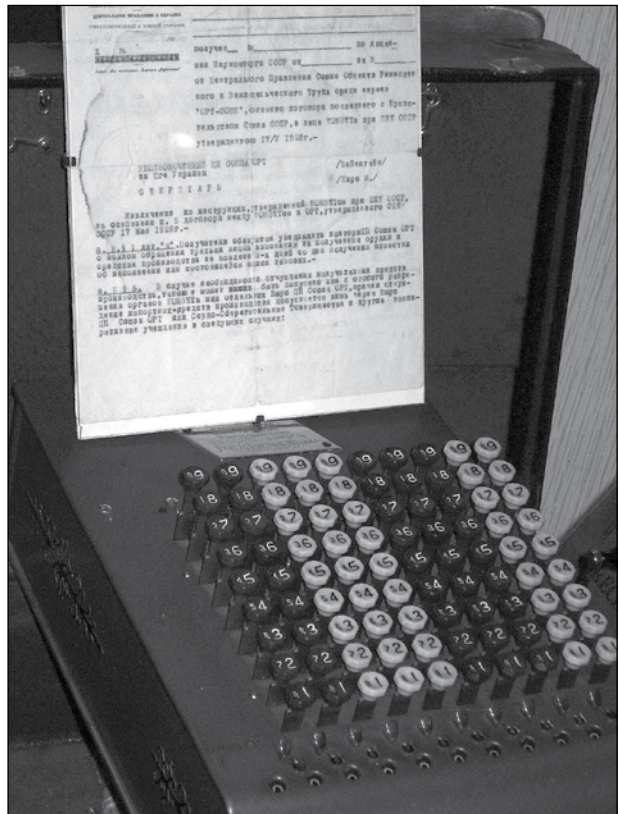
Є плякат, призначений надихати населення 1930-их років ненавистю до закордонних імперіалістів, які руйнують радянську владу за допомогою різних „ворогів народу”. Інші плякати – ілюстрації до початку репресій 1937 року: „Очистимо апарат (тобто штат державних службовців) від чужого пролетаріатів елементу!” або „Трудівник! Ти повинен брати участь у чистці радянського апарату!” (писати доноси на сусідів і на тих, хто працює поруч). І тут же – два плякати-агітки з величезними портретами Й. Сталіна: „Про кожного з нас піклується Сталін у Кремлі!” та „Кадри вирішують усе!”.

Бачимо численні побутові речі: примуси та керогази, водорозбірна колонка з комунального двору – люди носили воду додому цеберками, швейна машинка „Зінгер”, грамофони та патефони, давні друкарські машинки, перші радіоприймачі.

А от несподівана табличка: „Батьки! Не дозволяйте дітям грати у футбол у дворі!” – часом м'ячем діти розбивали вікна. Чудернацька „молитва” одеситів 1920-их років: „Господи! Вбережи мене від обшуків, арешту та реквізиції, а з спекуляцією я впораюся сам!”.

Загалом про унікальне місто Одесу, на мою думку, найкраще висловилося письменниця Надія Теффі: „Одеса – це суцільний анекдот. Жити в анекдоті не весело, скорше навіть трагічно”.

Другий музей за принципом побудови експозиції дуже схожий на музей Г. Ісаєва. Але він, у порівнянні з першим, більший удвічі. Організатор і власник музею – Міжнародна громадська організація „Єврейський общинний центр Мігдаль”. В музеї бачимо в скляних циліндрах землю, привезену з усіх відомих місць масових розстрілів євреїв німецькими нацистами; зведену таблицю статистики жертв... А поруч – таблиця розселення євреїв у європейських столицях напередодні Другої світової війни. Найбільше в усій Європі їх було саме в Одесі – 140 тис. Цей музей ціка-

Комптометр у музеї в Одесі.

вий, в основному, з інформативної точки зору. У ньому є прообраз сучасного комп'ютера – комптометр, створений у США і надісланий Давидові Файнштейнові в Одесу фірмою „Ort-Ferband”. Апарат на кшталт арифмометра) приваблює увагу тих відвідувачів, які не стоять у захваті перед старовинним буфетом, який колись належав батькові письменника Ісака Бабеля.

А от примірник одеської газети „За більшовицьку якість” від 30 листопада 1937 року. У ній – радісне повідомлення про те, що Сталіна зареєстровано кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР. Інший кандидат – Ізраїль Леплевський, який у 1925 році очолював в Одесі каральний орган влади, а з 1937 році керував масовими репресіями в Україні, під час яких на його особисте клопотання було розстріляно 63,950 осіб. Сам він був розстріляний у 1938 році. Газета виходила українською мовою, але – не про українців.

Такі тематичні ретро-музеї можуть бути вельми корисними для учнів середніх шкіл при вивченні історії України, для письменників і журналістів, які пишуть про минулі часи, для художників, яким потрібне правдиве тло при створенні картин на тематику минулих століть.

Ще два кроки...

(Закінчення зі стор. 1)

А сталося те, що всі забули про олігархічну іпостась І. Коломойського, крім нього самого. Нагадав він про це 19 березня – після того, як Верховна Рада внесла небажані для І. Коломойського зміни до „Закону про акціонерні товариства”. Удосконалений закон повертав контролю над підприємствами „Укртранснафта” і „Укрнафта” державі, а точніше – відібрав цю контроль від І. Коломойського і його бізнес-групи „Приват”. Серед ночі І. Коломойський в супроводі озброєних людей з'явився у Києві і захопив приміщення „Укртранснафти”. При цьому дозволив собі нецензурну лексику на адресу журналіста з Радіо „Свобода”, який хотів з'ясувати ситуацію.

Конфлікт розпочався ще раніше – з усунення Олександра Лазорка, головного менеджера І. Коломойського, від керівництва „Укртранснафтою”. За те нібито, що О. Лазорко з фондів компанії незаконно виплатив олігархові 300 млн. грн. за зберігання технологічної нафти на нафто-переробних підприємствах, котрі належать групі „Приват”.

Однак, повторюємо – проблема має глибший політичний вимір і стосується все напруженіших стосунків між Києвом і Дніпропетровськом. Високий авторитет І. Коломойського, здобутий ним не лише підтримкою добровольчого руху, але й швидким і успішним перетворенням постсовєтського міста у міцний форпост українства, в столиці подобався не всім. Дехто вже навіть говорив, що в Україні є два центри політичної влади. Фактом є, що вплив І. Коломойського розповсюджується на значну частину депутатів Верховної Ради, і не є випадковим, що коли над головою олігарха стали збиратися хмари, четверо депутатів, його прихильників, вийшли з фракції „Блюку Петра Порошенка”.

І все ж виглядає, що рація – за Президентом. Але щоб так справді було, а не лише виглядало, потрібне не вихоплювання окремих проблемних вузликів, а їхнє ґрунтовне розв'язання у загальноукраїнському контексті. Мова про те, що нова Україна стане тим швидше реальною, чим швидше буде відділений великий капітал від політики. Олігархічна система мусить переродитися в галузь чесного бізнесу, і не більше.

Покищо ж, як пише в „Україн-

ській правді” (25 березня) голова Громадської організації „Єдина сила” Володимир Нетребенко, „цей раціональний державницький підхід має свою ахілєсову п'яту. Складність ситуації полягає в тому, що сам Петро Порошенко – основний провідник цієї ідеї – також є олігархом і має відповідне оточення”.

Щодо І. Коломойського, то ніхто не наважується прогнозувати його подальшу поведінку. Найкращим варіантом було б, якби він, залишаючись чесним і не менш успішним бізнесменом, не піддався спокусі створювати власний політичний проект, а далі віддавав свої організаторські здібності Україні і її перемозі.

Не менш різні думки та оцінки серед експертів і загалом у спільноті спричинив ніким не сподіваний арешт в уряді. В Європі, котра уважно стежить за Україною, намагаючись зрозуміти, що там відбувається – свідомий політичний курс чи озокамілювальні зигзаги, дехто вже назвав цей арешт „театром”. Бо це сталося справді мов на показ – перед телекамерами журналістів.

Реакцію присутніх у залу урядового засідання можна порівняти хібащо з останньою явою – „німою сценою” – з безсмертного Гоголе-

вого „Ревізора”. Ще день перед цим ніхто в країні не міг би собі уявити чогось подібного. Визріле на майданах українське суспільство, в якому є незмінний запит на соціальну справедливість, не виказує з приводу арешту особливої втіхи. Корупція в Україні сягає таких масштабів і починається на таких владних верхах, що на гадку приходить Йона, посланий Господом у грішну Ніневію. Ближчий відеоплян переляканих облич свідчить, що багато хто з незаарештованих, мабуть, подумав у ту хвилину: чи й не за мною прийшли?

Побачимо, що буде далі – відпустять обидвох корупціонерів під заставу чи дійде до невідступного суду. І чи насправду це перший безкомпромісний крок боротьби з корупцією.

Впадає в око та обставина, що обидва заарештовані призначені до уряду вже після Революції гідності. Отже, влада нібито керується не корпоративною логікою „свій-чужий”, а лише законом, перед яким усі громадяни рівні. Це може посилити довір'я до неї, якого нині дуже бракує. Можливо, розрахунок і був на таку реакцію: якщо за грати потрапили „свої”, то „чужі” тим більше не уникнуть справедливої карі.

Відділ реклами – 973-292-9800, дод. 3040

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльності
Spanish-American Institute
служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036
Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 галлон, тушонка - 3 ф., селямі - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

*Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!*

Інтернет: www.sumafcu.org

**Завантажте наш мобільний додаток
для зручності контролю за рахунками!**

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Валі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Подбайте про Ваше завтра вже сьогодні!

**Відкрийте рахунок
ІРА,**

**щоб забезпечити своє
майбутнє без турбот.**

Нові вищі відсотки!
3.30% АРУ*

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Street
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

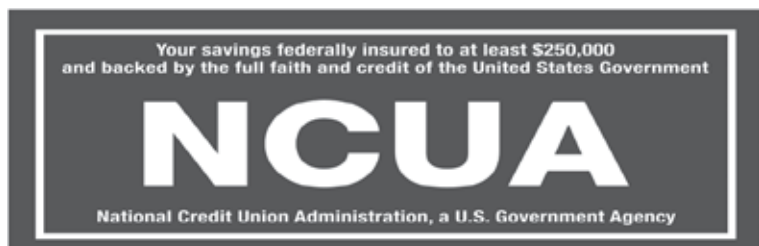
ЛІНДИНГІРСТ:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org

**Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:**
1-888-SELFREL

*APY - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.

У глибокому смутку ділимося сумною вісткою,
що 19 березня 2015 року відійшла у вічність

св. п.
Богданна Галина Михайлів
з дому Тарнавська

Похоронні відправини відбулися 25 березня в Українській церкві
св. Йосафата в Бетлегем, Па., а опісля на цвинтарі.

У глибокому смутку залишилися:

чоловік - Євген Михайлів
донька - Оля Новаківська з чоловіком Романом
син - Борис Михайлів з дружиною Лярисою
внуки - Тамара Томсон з чоловіком Шон
- Христофор Новаківський
- Марко Новаківський
- Аріяна Михайлів
брат - Юрій Тарнавський з дружиною Каріною
і донькою Устею
- Роман Тарнавський з дружиною Ліндою
сестра чоловіка - Марія Антонів
ближча і дальша родина в США й Україні.

Вічна їй пам'ять!

ПЛАСТОВИЙ КУРІНЬ УПС
Ті, що греблі рвуть

ділиться сумною вісткою, що з волі Всевишнього
відійшла на Вічну Ватру в понеділок, 16 березня 2015 року

св.п. пл. сен.
ІВАННА ДУМИН ЯЦІВ

довголітня членка куреня
новацька і юнацька виховниця
громадська діячка в Торонті

Цією дорогою висловлюємо глибоке співчуття Родині

Провід куреня
Ті, що греблі рвуть

Ділимося болючою вісткою, що 29 березня 2015 року,
після довгої і тяжкої недуги, відійшов у вічність наш
найдорожчий Чоловік, Батько, Дідо і Прадідо

св. п.
Богдан Висоцький

народжений 25 квітня 1923 року в Рогатині, Україна.

До гімназії ходив у Польщі, де його батьки учителювали. В 1939
році приїхав до України, де закінчив середню школу, а по тому всту-
пив до Дивізії. Вищу освіту закінчив в Німеччині. У 1950 році приїхав
до Америки, де його взяли до війська.

Заличив у смутку:

дружину - Марію Дицьо
доньку - Христину з чоловіком Борисом Пурієм
внуки - Таню і Наталку
три правнучки

Похоронні відправи відбулися в Українській католицькій церкві
св. Марії в Норт-Порті, Фла. Тіло буде поховане в Гантері, Н.Й., обіч
його мами та першої дружини Ірени.

Просимо о молитви за душу Покійного.

Вічна йому пам'ять!

Центральна Управа Організації Державного
Відродження України (ОДВУ)

з глибоким смутком повідомляє членство та
українську громаду, що в середу, 18 березня
2015 року, в Києві відійшов у вічність

член ОУН, колишній голова ЦУ ОДВУ, почесний голова
ЦУ ОДВУ, політичний громадський діяч, довголітній
редактор журналу „Самостійна Україна“

св. п.
Павло Дорожинський

Похоронні відправи відбулися у вівторок, 24 березня 2015
року, в церкві св. Миколая на Аскольдовій могилі в Києві.

Похорон - 25 березня 2015 року на Личаківському цвинтарі
у Львові.

Родині та друзям складаємо найглибші співчуття.

Вічна йому пам'ять!

Центральна Управа ОДВУ

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,**
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР „ДУМКА“
в Нью-Йорку

повідомляє своїх членів та громаду, що
17 лютого 2015 року відійшов у вічність
довголітній член хору

св. п.
маестро
БОГДАН ТИТЛА

Похоронні відправи відбулися 21 лютого 2015 року в церкві
св. Михаїла у Йонкерсі, Н.Й.

Тлінні останки покійного поховано на цвинтарі св. Духа у
Гемптонбургу, Н.Й.

Висловлюємо глибокі співчуття ближчій та дальшій родині.

Вічна йому пам'ять!

Управа Українського Хору
„ДУМКА“ в Нью-Йорку

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

У глибокому смутку повідомляємо, що 15 березня 2015 року відійшов у вічність наш найдорожчий Чоловік, Батько і Дідусь спортовець, професіонал, ветеран армії США та щедрa людина

св. п. Ігор-Богдан Чижович

нар. в м. Літовиська, Самбір, Україна.

Ігор емігрував до США в 1949 році та замешкав у Філядельфії з батьками та братами Євгеном і Володимиром. Під впливом свого дядька митрополита Сотера Ортинського, Ігор жив доброчесно як інженер, президент та головний виконавчий директор Української Федеральної Кредитової Кооперативи та довголітній голова Українського Спортивного Осередку „Тризуб“.

Похоронні відправи відбулися 21 березня 2015 року в Українській католицькій церкві ПДМ в Мелровз-Парку, Па., а опісля на цвинтарі св. Марії на Факс-Чейсі, Па.

У смутку залишилися:

- дружина - Марія (з дому Коліняк)
- син - Ігор з дружиною Лесею та синами Христофором і Александром
- донька - Христина Харечко з чоловіком Петром та дітьми Стефаном і Вікторією
- племінники - Євген Чижович
- Михайло Чижович з дружиною Никол та дітьми Томасом і Юлею
- братові - Анна Чижович і Оля Чижович
- родини Мадай, Їжак, Вовк, Гевко і Баранецький

Замість квітів пожертви в пам'ять Покійного можна складати на:

Annunciation BVM Church, 1206 Valley Road, Melrose Park, PA 19027;
Ukrainian American Sports Center, 1 Lower State Rd, Horsham, PA 19044;
Ukrainian Educational and Cultural Center, 700 Cedar Rd, Jenkintown, PA 19046;

Presentation of Our Lord Church, 1564 Allentown Rd., Lansdale, PA 19446.

Вічна Йому пам'ять!

У глибокому смутку висловлюємо сердечну подяку всім отцям, знайомим, і приятелям за участь у поминальній Службі Божі і Панахиді в соборі свв. Володимира і Ольги 14 лютого, в 40-ий день після відходу у вічність нашої найдорожчої і незабутньої Мами, Баби і Прабаби

св.п. Ярослави (Сясі) Фаріон з роду Ільницька - Ганущак

(Львів, 1924 р. – Чикаго, 2015 р.)

Складаємо щирі подяку всім знайомим, друзям і родині за вислови співчуття, за пропам'ятні вінки і квіти та за пожертви, які склали замість квітів. Минулого місяця подано список осіб, які передали пожертви в пам'ять нашої Мами. За останній місяць ми одержали пожертви, які подаємо до відома зі щирою подякою. Нехай Господь Вас благословить за Вашу любов і повагу до нашої Мами. Подаємо тільки ті імена, які не попали в першу подяку до газети „Свобода“.

На парафію свв. Володимира і Ольги в Чикаго:

Орися Гарасовська	\$ 50
Ляля Савин	\$ 50
Люба Шеремета	\$ 50
Марія і Василь Щербюки	\$ 50

На гуманітарну допомогу потерпілим та їх родинам, постраждалим за боротьбу на сході України, через допомоговий Фонд Злученого Українського Американського Допомогового Комітету.

Мирослав і Зоряна Смородські	\$100
Андрій та Ірена Коморовські	\$200
Анна Мостович	\$100
Марія Мала-Форович	\$100
Дарія і Мирон Яросевич	\$ 50
Марія Коркач-Грошко	\$ 50
Люба і Василь Каліни	\$ 25
Марта Климкович	\$ 30

Вічна їй пам'ять!

Крайова Пластова Старшина ділиться сумною вісткою з пластовою родиною та громадою, що відійшов на Вічну Ватру визначний пластун

сл. п.

пл. сен. керівництва

Павло Дорожинський

3 серпня 1926 р. – 18 березня 2015 р.

Голова КПС Америки, 1971 - 1975 р.р.

Вічна Йому пам'ять!

ПОДЯКА

9 грудня 2014 року відійшов у Вічність наш найдорожчий Чоловік, Батько, Дідо і Брат,

св. п. Анатолій Коломиєць.

Родина висловлює сердечну подяку о. Іванові Лимарові, настоятелю православної Катедри св. кн. Володимира, за Похоронні відправи і Панахиду у 40-й день, о. Архимандритові Іванові Кротцеві, о. Крилошанинові і Парохіві Олегові Кривокульському від українського католицького Собору свв. Володимира і Ольги, о. Парохіві Миколі Бурядникові і о. Миронові Панчукові від української греко-католицької церкви св. Йосифа обр. за сослужіння у Панахиді, катедральному хорові св. Володимира під орудою п. Володимира Поповича, за спів під час Панахиди, Парафіяльній Раді Собору свв. Володимира і Ольги за Панахиди у 9-ий і 40-ий День, Культурному Осередкові свв. Володимира і Ольги, під проводом п. Яркі Абрамюк за добірну поминальну трапезу.

Сердечне спасибі за теплі і цінні прощальні слова кураторові Українського Національного Музею п. Марії Климчак, о. Миронові Панчукові під час похорону та о. Іванові Кротцеві під час тризни. Похоронному заведенню Музики - подяка за гідну і совісну обслугу.

Родині, приятелям, друзям і знайомим за чисельну участь у Панахиді та Похоронах, за слова співчуття усні і писемні, за прекрасні квіти, та за щедрі грошові пожертви у пам'ять Покійного на цілі, дорогі його серцю.

Український Національний Музей в Чикаго	- \$ 3,025
Фундація Голодомору-Геноциду	- \$ 1,200
Київський Патріархат	- \$ 1,230
Військова лікарня в Києві	- \$ 1,000
Пластова Станиця в Чикаго	- \$ 1,000
Разом	\$ 7,455

Щиро вдячні

- дружина Люба Коломиєць з родиною

У глибокому смутку повідомляємо родину і знайомих, що в неділю, 22 лютого 2015 року, упокоїлася в Бозі в Нью-Йорку найдорожча Мама

св. п.

Ольга Хома

народжена в селі Могильниці, Україна.

Панахида відбулася в середу, 25 лютого 2015 року, в похоронному заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку.

Похоронні відправи відбулися в четвер, 26 лютого 2015 року, в церкві св. Юра в Нью-Йорку, а відтак на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

син Петро

дальша родина в Америці й Україні

Вічна їй пам'ять!

СЕНЬЙОРИ УНСоюзу та ДРУЗІ!

Зима минає, незадовго буде літо.

ЗАМОВЛЯЙТЕ КІМНАТИ ВЧАСНО

З'ЇЗД СЕНЬЙОРІВ

від неділі, 14-го, до п'ятниці, 19-го червня 2015 р.
на СОЮЗІВЦІ - Центрі Спадщини!

Реєстрація в неділю від 4-ої по пол.

Побут включає 5 нічлігів, харчування від понеділка,
з сніданком, до п'ятниці, з полуденком, бенкет,
доповіді, розвагові програми та податки і чайові.

Члени УНС - Одна особа	\$590	двоє осіб	\$510 від особи
Не-члени УНС - Одна особа	\$645	двоє осіб	\$530 від особи
Члени УНС - Один вечір за особу	\$165	двоє осіб	\$135 від особи
Не-члени УНС - Один вечір за особу	\$170	двоє осіб	\$145 від особи

Лише Бенкет: четвер, 18-го червня 2015 р. \$55 від особи,

Не забувайте вишиванки на бенкет!

та, по можливості, привезіть речі на ліцитацію!

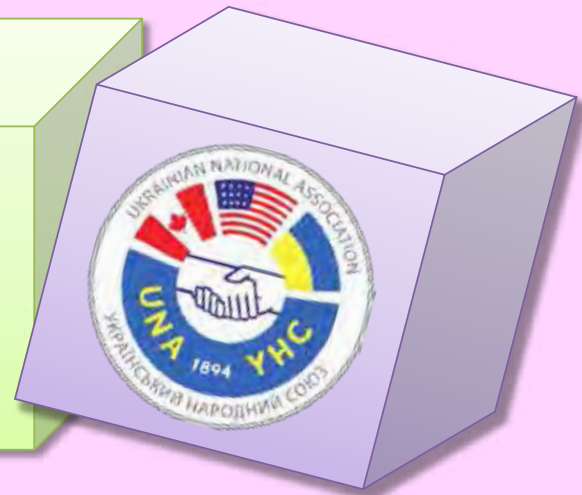
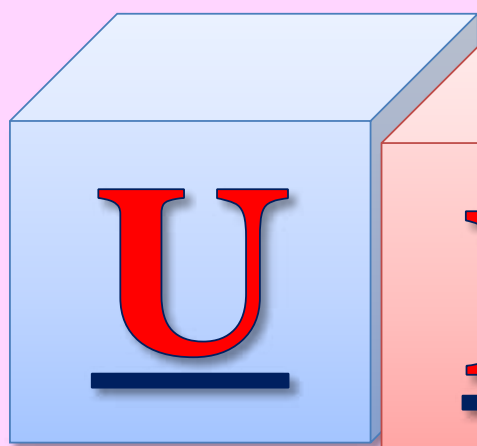
За інформаціями звертатися до:

Оксани Тритяк, тел. 973 292-9800 X 3071 або 845 626-5641

Заохочуємо Вас запросити Ваших друзів на з'їзд.

Ми гостям раді!

Союзівка - тел. 845 626-5641

Is Your Child Or Grandchild A UNA Member?

Endowment at Age 18*

- Issued to persons between the ages of 0-10
- Minimum policy size is \$5,000
- Premium payable until age 18
- No policy fee
- Full face amount paid at death or on maturity date at age 18
- Life insurance plan and systematic savings combined
- IRS: interest is taxable during accumulation period

*Not available in all states.

20 Year Endowment*

- Issued to persons between the ages of 0-80
- For ages 0-60: minimum policy is \$5,000
- For ages 61-80: premium of \$200 or more is required
- Premiums are payable for 20 years
- No policy fee
- Full face amount paid at death or on maturity date at the end of 20th year
- Life insurance plan and systematic savings combined
- IRS: interest is taxable during accumulation period

*Not available in all states.

2200 Route 10 Parsippany, NJ 07054
Tel: 800-253-9862 Fax: 973-292-0900
Sales – 888-538-2833 ext 3055
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

